

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ अथद्वादशमासगणेशव्रतकथातिरव्यते ॥ ॥
 ऋषय ऊचुः ॥ ॥ दारिद्र्यशोककुष्ठाद्यैः पीडितैश्चैव वैरिभिः ॥ राज्यभ्रष्टनृपैः स
 र्वैः क्रियतां क्लेशभाजनैः ॥ १ ॥ धनहीनैर्जनैः स्कंदसर्वोपद्रवपीडितैः ॥ विद्यापुत्र
 गृहभ्रष्टैरोगयुक्तैः शिवार्थिभिः ॥ २ ॥ किं कर्तव्यं वदोपायं पुनः क्षेमप्रसिद्धये ॥ ॥
 स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणु ध्वं मुनयः सर्वे यत्पृष्टाहं व्रतं शुभम् ॥ ३ ॥ येन व्रतेन संकष्टा
 त्तरंति भुवि मानवाः ॥ व्रतराजं महापुण्यं नराणां सिद्धिदायकम् ॥ ४ ॥ नारीणां च
 विशेषेण पुत्रसौभाग्यवर्धनम् ॥ यत्कृतं पांडुपुत्रेण धर्मराजेन धीमता ॥ ५ ॥ रा
 ज्यभ्रष्टेन चारण्ये भ्रातृभिश्च नरोत्तमैः ॥ अरण्ये वर्तमानस्य कृष्णेन कथितं पुरा
 ॥ आत्मकष्टविनाशाय तच्छृणु ध्वं द्विजोत्तमाः ॥ ६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥

ग.ब्र
१

केनोपायेन देवेश सकष्टादुद्धराम्यहम् ॥ मुक्तो भवेयं तद्ब्रूहि सर्वज्ञो सिगदाधर ॥
॥७॥ ॥स्कंद उवाच॥ ॥कृतप्रश्नो हृषीकेशः प्रोवाचैदं युधिष्ठिरम् ॥ प्रय
तं प्रांजलिं धीरं प्रार्थयंतं मुहुर्मुहुः ॥८॥ ॥श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥अस्ति गु
त्यतमं राजन् व्रतं सर्वार्थदायकम् ॥ यन्मया कथितं पूर्वन कस्यापि नरोत्तम ॥ ९
॥पुरा कृतयुगे राजन् हिमाचलसुता शुभा ॥ तपस्तेपेवने भूरि नृदृष्टः शंकरः पतिः
॥१०॥ तदा सस्मार हेरंबं गणेशं हिमजातुसा ॥ तत्क्षणादागतं दृष्ट्वा गणेशं परिपृ
च्छति ॥११॥ तपस्तप्तं महाघोरं दुर्लभं रोमहर्षणम् ॥ न प्राप्तः पार्वतीकांतो गिरी
शोममवल्लभः ॥१२॥ संकष्टनाशनं दिव्यं व्रतं नारद उक्तवान् ॥ त्वदीयं तद्ब्रूतं तत्त्वं
कथयस्व पुरातनम् ॥१३॥ तच्छ्रुत्वा पार्वती वाक् गंसंकष्टतारकं शुभम् ॥ प्रीत्या

कथा
श्रा.

१

कथितवान्देवोगणेशःक्षिप्रसिद्धिदः॥१४॥ ॥श्रीगणेशउवाच॥ ॥व्रत
 मारभमेपुण्यंसंकष्टव्रतराजकम्॥ तेनतेभवितासिद्धिरन्यस्यापिभविष्यति॥
 ॥१५॥श्रावणेकृष्णपक्षेतुचतुर्थ्याचविधूदये॥ तस्मिन्दिनेव्रतंप्रातःसंकष्टारव्यं
 सुरेश्वरि॥१६॥ प्रातःशुचिर्भवेत्सम्यग्दंतधावनपूर्वकम्॥ निराहारोस्मिन्दिवसे
 यावच्चंद्रोदयोभवेत्॥१७॥ भोक्ष्यामिभोजयित्वातुगणेशंशंकरप्रियम्॥ एवं
 संकल्प्यचादौतुस्नानंशुक्लतिलैर्जलैः॥१८॥ आह्निकंतुविधायैवंपूजांमेकुरु
 ऋव्रते॥ यथाशक्त्यातुसौवर्णीप्रतिमासंविधीयते॥१९॥ सौवर्णेराजतेताम्रेमृ
 न्मयेवाऽथशक्तिः॥ कुंभेपूर्णजलेपूर्वंदेवंतत्रैवनिक्षिपेत्॥२०॥ शोभितेसं
 न्यसेत्कुंभेपान्नेवरश्मसमन्विते॥ पद्ममष्टदलंकृत्वापाद्याधैर्यैरथपूजयेत्॥२१॥

ग.त्र
२

षोडशैरुपचारैश्च भक्तिभावसमन्वितैः ॥ लंबोदरं चतुर्बाहुं त्रिनेत्रं रक्तवर्णकम् ॥
२२ ॥ नीलवर्णं तु शोभाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिंतयेत् ॥ आवाहनं गजास्याय विघ्नराजा
यचासनम् ॥ २३ ॥ पादं लंबोदरायेति चार्घ्यं शंकरसूनेवे ॥ उमापुत्राय च स्नानं वक्र-
तुंडाय चार्चनम् ॥ २४ ॥ शूर्पकर्णाय वस्त्रं च कुञ्जायेत्युपवीतकम् ॥ गंधगणेश्व-
रायेति पुष्पं विघ्नविनाशिने ॥ २५ ॥ विकटायैति वैधूपं वामनायेति दीपकम् ॥ नै-
वेद्यं सर्वदेवाय फलं सर्वार्तिनाशिने ॥ २६ ॥ विघ्नहर्त्रे च तांबूलं धूम्रायेति प्रद-
क्षिणाम् ॥ देवेशाय नमस्कारं नमस्कृत्वा क्षमापयेत् ॥ २७ ॥ एवं पूजाप्रकर्त-
व्या षोडशैरुपचारकैः ॥ नानाभक्ष्यादिकैर्युक्तमुपहारं प्रकल्पयेत् ॥ २८ ॥ मो-
दकान्कारयेद्देविसघृतान्दशपंचकान् ॥ देवाग्रे स्थापयेत्पंचपंचविप्राय दापये-

कथा.
श्रा.

२

त् ॥ २९ ॥ दक्षिणांतुयथाशक्त्यादत्वापंचतुमोदकान् ॥ भक्षयेन्निशिचंद्रा
 यअर्घ्यं दत्वा च भक्तितः ॥ ३० ॥ ॥ अथ तिथ्यर्घ्यम् ॥ ॥ तिथीनामुत्तमे
 देविगणेशप्रियवल्लभे ॥ गृहाण त्वं मया दत्तं चतुर्थ्यर्घ्यं नमोस्तुते ॥ ३१ ॥ ॥
 अथ चंद्रार्घ्यम् ॥ ॥ क्षीरसागरसंभूतलक्ष्मीबंधोनिशाकर ॥ गृहाणार्घ्यं
 मया दत्तं रोहिण्या सहितः शशिन् ॥ ३२ ॥ लंबोदरनमस्तेस्तु सर्वकामफलप्रद
 ॥ वांछितं देहि मे त्वं च सर्वविघ्नविनाशकृत् ॥ ३३ ॥ ॥ विप्रप्रार्थना ॥ ॥ वि
 प्रवर्यनमस्तुभ्यं साक्षाद्देवस्वरूपक ॥ गणेशप्रीतये तुभ्यं मोदकान्वै ददाम्यह
 म् ॥ ३४ ॥ मोदकान्तसकलान्यं च दक्षिणाभिः समन्वितान् ॥ आवयोस्तारणा
 यैव गृहाणे मान्नमोस्तुते ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्गणेशं प्रार्थयेत्तदा

ग.ब्र.
३

॥ आसक्तो बंधुभिश्चान्नं भुंजीत दधिसंयुतम् ॥ ३६ ॥ प्रतिमांगुरवेदद्याद्देवं
चैव विसर्जयेत् ॥ ३७ ॥ ॥ विसर्जनमंत्रः ॥ ॥ गच्छु गच्छु सुरश्रेष्ठस्व
स्थानं तु गणेश्वर ॥ व्रतेनानेन मे नित्यं यथोक्त फलदो भव ॥ ३८ ॥ एवं व्रतं प्रकर्त
व्यं प्रतिमां संशुभानने ॥ यावज्जीवं तु वाऽब्दानित्वेकविंशतिसंख्यया ॥ ३९ ॥
अशक्ते वर्षमेकं च प्रतिवर्षं तथापि वा ॥ उद्यापनं प्रकर्तव्यं चतुर्थ्यं श्रावणे सिते ॥
४० ॥ गाणपत्यस्तथा कार्यः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ आचार्यवरयित्वा दौ प्रोक्तेन वि
धिनार्चयेत् ॥ ४१ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा शतं वाऽष्टाधिकं तथा ॥ अष्टाविंशतिमष्टौ
वामोदकांश्च प्रहोमयेत् ॥ ४२ ॥ उच्चमंडपिकाकार्या गीतवादित्रनिःस्वनैः ॥ पूजये
द्भक्तिभावेन गुरुं चैव प्रपूजयेत् ॥ ४३ ॥ सपत्नीकंसुवर्णाद्यैर्गोभिर्वस्त्रादिभूषणैः

कथा
श्रा.

३

॥ छत्रंचोपानहौदद्यात्कमंडलुगृहादिभिः ॥ ४४ ॥ आचार्यपूजयेद्देविगणेश-
 स्यचतुष्टये ॥ एवंकृत्वाविधानेनप्रसन्नोहंनसंशयः ॥ ४५ ॥ ददामिवांछितंतेभ्यो
 यैर्भक्त्यामद्रुतंकृतम् ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ एवंपुनस्तु कथितं पूर्वगणे-
 शेनस्वयंनृप ॥ पार्वत्याऽराधितोतेनकृतेनैवसुनिश्चितम् ॥ ४६ ॥ व्रतेनानेन
 सासाध्वीमहादेवंसमग्रहीत् ॥ क्रीडतेतेनसाऽद्यापिगणेशस्यप्रसादतः ॥ ४७ ॥
 तत्कुरुष्वमहाराजव्रतंसंकष्टनाशनम् ॥ चतुर्थीसंकटानामव्रतमेतन्महाशुभ-
 म् ॥ ४८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ एवंपुनस्तु कथितं पूर्वगणे-
 म् ॥ कृतंधर्मेणविप्रेन्द्राराज्यकामेनवैपुः ॥ ४९ ॥ तेचशत्रून्निहत्यैवस्वराज्यं
 प्रतिपेदिरे ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनव्रतंकार्यविचक्षणैः ॥ ५० ॥ येनधर्मार्थिकामा-

ग.ब्र.
४

श्रमोक्षश्चैव भवेदिह ॥ वाञ्छितं तस्य कार्यं तु नृपाणां वञ्चमानयेत् ॥ ५१ ॥ यदा
यदा पदं प्राप्तो नरो मुच्येत संकटात् ॥ तदा तदा प्रकर्तव्यं ब्रतं सर्वार्थसाधनम् ॥ ५२ ॥
॥ सीतान्वेषणकाले तु कृतं वायुसुतेन च ॥ रावणेन कृतं पूर्वं बलिवन्धनसंकटे
॥ ५३ ॥ भर्तारमपि शापेन अहत्यायोषितां वरा ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी ल
भते धनम् ॥ ५४ ॥ पुत्रार्थी लभते पुत्रान् रोगी रोगात् प्रमुच्यते ॥ सर्वपापं क्षयं या
ति गणनाथ प्रसादतः ॥ ५५ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे श्रीरुद्रायुधिष्ठिरसंवादे श्रावणरुद्राचतुर्थीव्रतक
थासंपूर्णा ॥ १ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ पुत्रभाद्रपदे मासि यथा संकष्टनाश
नं ॥ ब्रतं भवति तत्सर्वविस्तरेण वदस्व माम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीगणेश उवाच ॥ ॥
भाद्रभाद्रपदे मासि संकष्टाया चतुर्थिका ॥ अनेकफलदा प्रोक्ता सर्वसिद्धिप्रदा

कथा.
श्रा.

४

यिनी ॥ २ ॥ पूजापूर्वविधानेन तस्य कार्या समंततः ॥ विशेषं तु प्रवक्ष्यामि भोज
 नादिषु पार्वति ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ एवं निगदितं पुत्रं पुनः प्रच्छुपा
 र्वती ॥ को विशेषः प्रकर्तव्यः पूजने भोजनेषु तत् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीगणेश उवाच
 ॥ ॥ गुरूपदिष्टमार्गेण भक्त्या तद्भुतमाचरेत् ॥ द्वादशेष्वपि मासेषु पृथङ्नाम
 भिरर्चयेत् ॥ ५ ॥ विनायकश्चैकदंतः कृष्णपिंगोगजाननः ॥ लंबोदरो भालचं-
 द्रो हेरंबो विकटस्तथा ॥ ६ ॥ वक्रतुण्डश्चाखुरथो विघ्नराजो गणाधिपः ॥ द्वादशै
 र्नामभिश्चैतैर्गणेशं पूजयेद्भूति ॥ ७ ॥ द्वादशेष्वपि मासेषु पूज्यते नामभिः पृथ
 क् ॥ चतुर्थ्यां प्रातरुत्थाय नित्यं कृत्यं यथोदितम् ॥ ८ ॥ नलोत्थासीत्कृतयुगे पु-
 ण्यश्लोकेन राधिपः ॥ तस्य रूपवती भार्या दमयंतीति विश्रुता ॥ ९ ॥ तस्यैव वशाच्छा

ग.ब्र.
५

पः स्त्रीवियोगविषादकृत् ॥ तदादेव्या कृतं ह्येत द्रुतानामुत्तमं व्रतम् ॥ १० ॥ ॥
 पार्वत्युवाच ॥ ॥ केनैव विधिना पुत्रदमयंती व्रतोत्तमम् ॥ चकार भूपतिं ले
 भेतृतीये मासि शोभना ॥ ११ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ एवं निगदितः पा
 र्थ पार्वत्या गणनायकः ॥ प्रोवाच वचनं धीमान्विस्तरेण शृणुष्व तत् ॥ १२ ॥ ॥
 श्रीगणेश उवाच ॥ ॥ मातर्नलस्य भूपस्य विपत्तिर्बहुला भवत् ॥ गजाश्च गज
 शालायां मंदुरायां हयाहताः ॥ १३ ॥ कोशस्तु तस्करैर्नीतिगृहं दुग्धं कुशानुना ॥
 मंत्रिणोपि गतास्तस्य राजकार्यविनाशकाः ॥ १४ ॥ अक्षक्रीडनं केनैव राजा सर्व
 हृतो भवत् ॥ भग्नदेशस्ततो राजा स पुरा निर्गतो वनम् ॥ १५ ॥ दमयंत्या समंतत्र ना
 नाक्लेशैश्च पीडितः ॥ तथापि दमयंत्या च वियोगं प्रापदैवतः ॥ १६ ॥ कस्मिंश्चिन्

कथा
भा.

५

गरेराजाभृत्यभावंसमागतः ॥ कस्मिंश्चिद्विषयेभार्याकस्मिंश्चिद्विषयेसुतः
 ॥१७॥ भिक्षाशिनस्तुतेसर्वेनानाव्याधिप्रपीडिताः ॥ स्वकर्मभोगान्भुञ्जानाः
 परस्परस्वियोगिनः ॥१८॥ एकदादमयंतीसाशरभंगंमहामुनिम् ॥ प्रणम्यपाद
 योर्मूर्धाबद्धांजलिरभाषत ॥१९॥ ॥दमयंत्युवाच॥ ॥ कथंमेमत्पतिप्रा
 प्तिः पुत्रप्राप्तिः कथंभवेत् ॥ कथंगजहयान्राज्यंनगरंनरसंकुलम् ॥२०॥ क
 थंमेतादृशभाग्यमुनेतद्वदनिश्चितम् ॥ ॥गणेशउवाच॥ ॥ इतित-
 स्यवचः श्रुत्वाशरभंगोब्रवीद्वचः ॥२१॥ ॥शरभंगउवाच॥ ॥ दमयं-
 ति शृणुवचोवक्ष्यामिहितकारकम् ॥ महासंकष्टशमनंसर्वकामप्रदंशुभम्
 ॥२२॥ भाद्रमासस्ययाकृष्णाचतुर्थीसंकटातुसा ॥ तस्यांपूज्योनरस्त्रीभि

ग.ब्र.
६

रेकदंतोगजाननः ॥ २३ ॥ पूर्वेक्तेनविधानेनभक्त्याप्रीत्याचश्रद्धया ॥ व्रते
नानेनभोदेवितुब्धकामाभविष्यसि ॥ २४ ॥ मुनिमासैर्महाराज इतिमेनिश्च्य
लामतिः ॥ ॥ गणेशउवाच ॥ ॥ दमयंतीतदाचक्रेसंकष्टव्रतमुत्तम
म् ॥ भाद्रेमासिकृतारंभागणनाथार्चनेरता ॥ २५ ॥ सप्तमासैःपतिंप्राप्तारा-
ज्यंपुत्रंतथैवच ॥ तथैवसंपदंराजन्कृत्वाचैवंव्रतोत्तमम् ॥ २६ ॥ ॥ श्री-
कृष्णउवाच ॥ ॥ तथापार्थव्रतादस्माद्राज्यंप्राप्स्यसिनिश्चितम् ॥ वैरि-
णस्तेपराभूताभविष्यन्तिविशेषतः ॥ २७ ॥ इतितेकथितंभूपव्रतानामुत्तमं
व्रतम् ॥ करिष्यतिमहाभाग्यंसर्वदुःखनिवारणम् ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुरा-
णेकृष्णायुधिष्ठिरसंवादेभाद्रपदकृष्णचतुर्थीव्रतकथासमाप्ता ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥

कथा
भा.

६

कृष्णकृष्णमहाभागविश्रुतं व्रतमुत्तमम् ॥ आश्विने मासिया कृष्णा चतुर्थी
 संकटास्मृता ॥ १ ॥ तस्यां केन प्रकारेण पूजनीयगणाधिपः ॥ तद्ददस्व ज
 गन्नाथ कृपया मम विस्तरात् ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा
 तदा देवी प्रहस्य वदनां बुजम् ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं देव आश्विने कीदृशं व्र
 तम् ॥ ३ ॥ ॥ श्रीगणेश उवाच ॥ ॥ आश्विने मासि गिरिजे कृष्ण
 नामा गणाधिपः ॥ पूजनीयो विधानेन पूर्वोक्तेन च सिद्धये ॥ ४ ॥ निराहारो-
 जितक्रोधो दम्भलो भविवर्जितः ॥ मनसा संस्मरेद्देवं गणनाथं प्रपूजयेत् ॥ ५ ॥
 चतुर्थी आश्विने कृष्णा संकटा व्रतमुत्तमम् ॥ दूर्वा हरिद्रया होमात्सप्तद्वी
 पवती लभेत् ॥ ६ ॥ एकदा बाणतन्त्र्या नाम्नो वेति प्रकीर्तिता ॥ प्रसुप्ता पुष्पश

ग.ब्र.
७

स्यायामनिरुद्धं ददर्श सा ॥ ७ ॥ तद्वियोगेन संतप्तासानलेभे सुखं क्वचित्
॥ चित्ररेखा तदर्थं च विलिख्य भुवनत्रयम् ॥ ८ ॥ सा च दृष्ट्वा सरवीं प्राह पति
दृष्टो मयानि शि ॥ अनिरुद्ध इति ख्यातो मया स्वप्ने विवाहितः ॥ ९ ॥ तमानयत्वं
सुश्रोणियेन केन स्थलेन वा ॥ अन्यथा तु च मे मृत्युर्भविता न संशयः ॥
१० ॥ चित्रलेखा सरवीं श्रुत्वा गत्वा द्वारवती पुरीम् ॥ अनिरुद्धं जहाराथ दैत्य
मायाविचक्षणा ॥ ११ ॥ बाणासुरपुरे नीतः संध्याधेनुः समागमे ॥ प्रद्युम्नः
पुत्रशोकेन तीव्रव्याधिप्रपीडितः ॥ १२ ॥ न कृष्णोऽपि सुखं लेभे दृष्ट्वा पुत्रं तथा
विधम् ॥ रुक्मिणी विललापाथ पौत्रदुःखेन पीडिता ॥ १३ ॥ गत्वा कृष्णांति
केसाध्वी तमुवाच पराङ्मुखी ॥ प्राणात्प्रियोऽपि मे पौत्रः केन नीतः क्व वागतः

कथा
आ.

७

शोकार्ताहं करिष्यामि प्राणत्यागं त्वये क्षितम् ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा सभाया
 मागतो हरिः ॥ १५ ॥ तत्रापश्य दृष्टिश्चेष्टं लोमशं तीव्रवर्चसम् ॥ प्रणम्याथ मु
 निं विष्णुर्वृत्तांतं च न्यवेदयत् ॥ १६ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ मुने लो
 मश मे पौत्रः केन नीतः क्व वागतः ॥ नाहं जाने हृतः केन पौत्रो मे क्व गतः सुधीः ॥
 १७ ॥ माता तस्यार्दिता दुःखैः पुत्रं स्मृत्वा पुनः पुनः ॥ इति कृष्णवचः श्रुत्वा लोमशो
 मुनिरब्रवीत् ॥ १८ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ बाणास्करस्य या कन्या उ
 षानाम्नेति विश्रुता ॥ चित्रलेखा सखी तस्या व्याजहारानिरुद्धकम् ॥ १९ ॥
 गोपितो बाणनगरे कथयामास नारदः ॥ आश्विने कृष्णपक्षे तु चतुर्थी संक
 टा भवेत् ॥ २० ॥ तदनुष्ठानं नात्रेण पौत्रस्ते त्यागमिष्यति ॥ एवमुक्त्वा मुनि

ग.अ.

८

श्रेष्ठोदत्ताशीः प्रययौवनम् ॥ २१ ॥ उपवेश्यमहाविष्णुं संकष्टव्रतमुत्तमम् ॥ उप
 दिष्टं कृतं तेन लोमशेन व्रतोत्तमम् ॥ २२ ॥ तेन व्रतेन भौदेविजितो बाणासुरोरि
 पुः ॥ महादेवेन मत्पित्रारक्षितोऽपि महामृधे ॥ २३ ॥ चिच्छेदबाहुदंडानां सह
 स्त्रंकुपितो हरिः ॥ सतद्भूतप्रभावेन नात्र कार्या विचारणा ॥ २४ ॥ श्रीगणेशप्र
 तुष्ट्यर्थं कृतविघ्नोपशान्तये ॥ अनेन सदृशं नास्ति कार्यसिद्धिकरं परम् ॥ २५ ॥ नि
 दानं तीर्थयात्रायां राजते पृथिवीतले ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ तस्माद्वाजं
 स्त्वया कार्यमापद्धरणहेतुकम् ॥ विजेष्यसिरणेशत्रूनराज्यं सर्वमवाप्स्यसि ॥ २६
 ॥ एतद्भूतस्य माहात्म्यं न शक्यं वर्णितुं बुधैः ॥ अनुभूतं मया पार्थ सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ २७ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे आश्विनकण्डासंकष्टचतुर्थव्रतकथासंपूर्णा ॥ ३ ॥ ६९ ६९

कथा.
आ.

८

पार्वत्युवाच ॥ ॥ लंबोदरमहाभागवदनोवदतांवर ॥ कार्तिकस्यासि
 तेपक्षेकथंपूज्योगणाधिपः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ मातुर्वा-
 क्यंनिशम्याथजगादगणनायकः ॥ कार्तिकस्यासितेपक्षेसंकटायाचतुर्थि
 का ॥ २ ॥ तस्यांपूज्योगणाध्यक्षःपिंगनामेतिविश्रुतः ॥ पूर्वोक्तेनविधानेन
 भुंजीयादेकभक्तकम् ॥ ३ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्स्वयंभुंजीतवाग्यतः ॥
 एतद्व्रतस्यमाहात्म्यंशृणुवक्ष्यामिसादरम् ॥ ४ ॥ उर्जकृष्णचतुर्थ्यंतिसंक
 ष्टव्रतमुत्तमम् ॥ माषात्रैश्चघृतैर्होमैःसर्वसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ ५ ॥ ॥ गणे
 शउवाच ॥ ॥ वृत्रासुरामहादैत्योवृद्धिमापसमंततः ॥ त्रिलोकींसकलांजि
 त्वासर्वदेवाःपराजिताः ॥ ६ ॥ ॥ स्थाप्यभ्रष्टास्तोजग्मुःकातराःसर्वतोदिशम्

ग.ब्र.
९

दिवौकसश्चसेन्द्रास्तेविष्णुंशरणमाययुः ॥ ७ ॥ तदुक्तंतुनिशम्याथविष्णुः प्रो
वाचनिर्जरान् ॥ समुद्रस्याभयंलब्ध्वाप्रबलास्तेतिदुर्मदाः ॥ ८ ॥ अवध्यादेव
तानांतुवरमापुः पितामहात् ॥ अगस्त्यस्तोषितः सर्वसंपास्यत्वंबुधिंमुनिः ॥
॥ ९ ॥ आयास्यतिपुनःस्वर्गं पितुरंतेयथासुखम् ॥ तस्मान्मुनेः सहायेनयुष्मत्का
र्यंभविष्यति ॥ १० ॥ श्रुत्वाऽगस्त्याश्रमंगत्वातुष्टुबुर्मुनिसत्तमम् ॥ मुनिः प्रसन्न
स्तान्प्राहमाभैरितिमुनिश्चितम् ॥ ११ ॥ ततोदेवादिवंजग्मुरगस्त्यश्चितयातुरः
॥ कथं पेयः समुद्रोयंलक्षयोजनविस्तरः ॥ १२ ॥ तदागणेश्वरंस्मृत्वासंकष्टं
तमुत्तमम् ॥ चकारविधिनासम्यगगस्त्यश्रमहामुनिः ॥ १३ ॥ त्रिभिर्मसैर्ग-
णाध्यक्षाः प्रसन्नः समजायत ॥ तत्प्रभावादगस्त्येनपीतः पाथोनिधिः सुखम् ॥

कथा.
का.

९

॥१४॥ एतस्यैवंप्रभावेननिघातकवचादयः ॥ अर्जुनेनजिताःसर्वेरिपवोव्रतरा
 जतः ॥१५॥ एवमुक्तोगणाध्यक्षोनिशम्यपार्वतीतदा ॥ ममपुत्रोजगद्वन्द्यःसर्व
 सिद्धिप्रदायकः ॥१६॥ तस्मात्त्वमपिराजेंद्रव्रतमेतत्समाचर ॥ विजेष्यसिशत्रु
 संधानराज्यंप्राप्स्यसिसत्वरम् ॥१७॥ अश्वमेधसहस्राणिवाजपेयशतानिच
 ॥ कथाश्रवणमात्रेणपुत्रपौत्रादिवर्धनम् ॥१८॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकार्तिककृष्णचतुर्थी
 व्रतकथासमाप्ता ॥४॥ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ मार्गशीर्षेतुयाकृष्णचतु-
 र्थीसंकटाभवेत् ॥ तस्यांकेनप्रकारेणपूजनीयोगणाधिपः ॥१॥ ॥ श्री
 गणेशउवाच ॥ ॥ अत्रमासेगणेशस्तुगजाननइतिस्मृतः ॥ दत्वार्घ्यंतु
 विधानेनपूर्वेक्तेनहिमाद्रिजे ॥ ३ ॥ निराहारेणकर्तव्यंब्राह्मणांश्चैवभा

ग.ब्र.
१०

जयेत् ॥ व्रते च होमये द्रव्यं वैश्वस्य त्वमाप्नुयात् ॥ ३ ॥ अत्राप्युदासीनं म
मिति हासं पुरातनम् ॥ त्रेतायुगे समाख्यातो राजा दशरथः पुरा ॥ ४ ॥ मृगया
रसिकश्चासीद्ब्राह्मणस्तत्र पीडितः ॥ शशापतं द्विजश्रेष्ठः पुत्रशोकान्मरिष्य
सि ॥ ५ ॥ उद्विग्नमनसाराज्ञा कृता पुत्रेष्टिरद्भुता ॥ चतुर्व्यूहावतारेण रामो ज
ज्ञे जगत्प्रभुः ॥ ६ ॥ तत्पत्नी जानकी जाता लक्ष्म्याः प्रतिनिधिः सती ॥ पितुर्नि
योगाद्रामोऽपि ससीतो लक्ष्मणान्वितः ॥ ७ ॥ वनं जगाम विश्वात्मानिर्दहन्नक्ष
साकुलम् ॥ तत्र सीतां जहाराथरावणो लोकरावणः ॥ ८ ॥ सीता वियोगतो रामो
जनस्थानं स्वयं जहौ ॥ ऋष्यमूकगिरो मैत्रीसुग्रीवेण तदा भवत् ॥ ९ ॥ हनुम
त्प्रमुखाः सर्वेऽन्वेषणे जग्मुरातुराः ॥ सीतायास्तत्र संपातिर्दहशुर्वनिरानुनः

कथा.
मा.

१०

॥१०॥ संपातिः प्राहतान्सर्वान्केयूयं धनमागताः ॥ केनवाप्रेषिताः कार्यं किं
 वाचात्र प्रवर्तते ॥ ११ ॥ इतितस्य वचः श्रुत्वा वानरा जगदुःपुनः ॥ रामो दाशर
 थिर्नामस्वयं विष्णुर्जगत्पतिः ॥ १२ ॥ ससीतालक्ष्मणसरवोदंडकारण्यमाय
 यौ ॥ तत्र सीता हता केन नेदं विद्यो वयं सरवे ॥ १३ ॥ इतितस्य वचः श्रुत्वा संपा
 तिः प्राह बुद्धिमान् ॥ यूयं सरवायः सर्वे नो वयं रामस्य किं कराः ॥ १४ ॥ जानीमो
 जानकी यत्र येन नीता सती यथा ॥ जटा युर्मेऽनुजो भ्राता सीतार्थं प्राणपंच
 कम् ॥ १५ ॥ तत्प्राजरावणं बुद्ध्वा स्मृत्वा रामपदां बुजम् ॥ इतो विदूरे पाथो
 धिस्तत्पारे रक्षसां पुरी ॥ १६ ॥ शिंशपातरूमाश्चित्य तत्र सीतास्ति दृश्यता
 म् ॥ रावणेन हता सीता भयाच्चापि दृश्यते ॥ १७ ॥ वानरेषु च सर्वेषु हनुमां

ग.व.
११

स्त्रीव्रविक्रमः॥ तेनतत्र प्रगंतव्यंसत्यंसत्यंवदामिवः ॥ १८ ॥ बलेनलंघितुं सिं
धुर्नान्यथा लंघितुं क्षमः॥ इतितस्यवचः श्रुत्वाहनूमान्प्राहबुद्धिमान् ॥ १९ ॥
संपातेकेनमार्गेणगंतव्यो दुस्तरौ बुधिः॥ अशक्तावानराः प्रव्यमहमेकः समा
गतः ॥ २० ॥ इतितस्यवचः श्रुत्वासंपातिः पुनराहतम् ॥ संकष्टनाशनंचैवव्रतं
कार्यत्वं यासखे ॥ २१ ॥ एतद्व्रतप्रभावेनतरिष्यस्यंबुधिं क्षणात् ॥ संपातेरुप
देशेनसंकष्टव्रतमुत्तमम् ॥ २२ ॥ कृतं हनूमतादेविलंघितो वारिधिः क्षणात् ॥
नेदृशंवर्तते लोके व्रतमन्यत्सुरवप्रदम् ॥ २३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
तस्मात्त्वमपिराजेंद्रव्रतमेतत्समाचर ॥ हत्वाऽहवेरिपून्त्सर्वान्त्संपदं प्राप्स्य-
सि क्षणात् ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे मार्गशीर्षकृष्णचतुर्थीव्रतकथासंपूर्णा ॥ ५ ॥ ॥

कथा.
मा.

११

पार्वत्युवाच ॥ ॥ पौषेमासिकथं पुत्रपूजनीयोगणाधिपः ॥ किं नाम भोजने किं
 स्यात्तद्वदस्व समासतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीगणेश उवाच ॥ ॥ पौषेमासिमहादेवि
 विप्रहं त्रीचतुर्थिका ॥ तस्यालंबोदरः पूज्यः पेयंगो मूत्रमेव हि ॥ २ ॥ ब्राह्मणान् भो
 जयेद्भक्ष्याव्रती पूर्ववदाचरेत् ॥ निराहारो जितक्रोधो जितनिद्रो ह्यलंपटः ॥ ३ ॥
 हविष्यान्नघृतैर्होमैराजवश्यार्थमेव च ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥
 एकदारावणोगर्वाज्जयित्वा स्वर्गवासिनः ॥ संध्यास्मरणकाले तु वालिंदधे स
 पृष्ठतः ॥ ५ ॥ स तु कक्षाप्रदेशाभ्यां गृहीत्वा विहसन्बली ॥ आकाशमार्गमाश्रि
 त्य किष्किंधां प्रययौ पुरीम् ॥ ६ ॥ अंगदस्य तु पुत्रस्य कृत्वा क्रीडनकंतदा ॥ रज्ज्वा
 गले निधायाथ चालयामास रावणम् ॥ ७ ॥ जहसुर्नागराः सर्वे लंकानाथं विलो

ग.ब्र.
१२

क्यतम् ॥ येनबाहुबलेनैवजितादेवाःसवासवाः॥८॥सोऽयंबध्वागलेनित्यं
राजपुत्रेणनीयते ॥ इतिपौरवचःश्रुत्वा रावणस्त्रपितःश्वसन् ॥९॥नष्टगर्व
स्तुपौलस्यःसस्मारस्वापितामहम् ॥ श्रुत्वाआर्तिस्वपौत्रंचदशैयंकुतईदृशी
॥१०॥अतिगर्वात्पतिष्यंतिअसुरासुरमानवाः ॥ पुलस्त्योरावणंप्राहकिमर्थं
स्मस्तेमम॥११॥ ॥ रावणउवाच ॥ ॥ देवानांविजयादूर्वात्समये
जातमीदृशम् ॥ संध्यास्मरणकालेतुबद्धःकश्चित्कपीश्वरः ॥१२॥प्रतिच्यां
वारिधेस्तीरेगृहीतःपृष्ठभागतः ॥ विपरीतंरुतंतेनबंबंधपुनरेवमाम् ॥१३॥
अत्रानीतोगलेबध्वापुत्रस्यक्रीडनंकृतम् ॥ धिक्कुर्वन्मांप्रहसंतिलोकाग्राम
पुरौकसः ॥१४॥इतिचिंताकुलोदेवनिर्बलःकिंकरीम्यहम् ॥ तस्मान्नाथत्व

कथा.
पौ.

१२

यारक्ष्योमादृशोगोत्रदूषितः॥१५॥ ॥पुलस्त्यउवाच॥ ॥शृणुराव
 णमाभैष्टमोचयिष्यामिबंधनात्॥ अयंसुरपतेवीर्यंत्वत्तुल्योस्तिपराक्रमे
 ॥१६॥ रामोदशशरथिर्नामतेनवध्योभविष्यति॥ एतस्माद्धंधनान्मोक्तुंयदी-
 च्छेराक्षसाधिप॥१७॥ तदासंकष्टनाशारब्धंव्रतंकुरुममाज्ञया॥ वार्त्रिहृत्यो-
 द्रवेदुःखेकृतमिंद्रेणवैपुरा॥१८॥ तस्मात्त्वमपिसंकष्टनाशनंव्रतमुत्तमम्
 ॥समाचरावितुंबेनक्लेशनाशोभविष्यति॥ अगस्त्यस्योपदेशेनरावणेनव्र-
 तंकृतम्॥१९॥ तस्यप्रभावतोदेधितत्क्षणान्मुक्तबंधनः॥ रावणःप्रापस्वराज्यं
 यथासुरवमनिंदितम्॥२०॥ कुरुपार्थमहाबाहोव्रतमेतद्यथाश्रुतम्॥ निहत्य
 संगरेशचून्प्राप्स्यसेराज्यमुत्तमम्॥२१॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेपौषकृष्णचतुर्थीव्रतकथास

ग.ब्र.
१३

भासा ॥ ६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ कथंगणेश्वरः पूज्यो माघे किं भोजनं सु-
त ॥ किं नाम किंच नैवैद्यंत हृदस्वविशेषतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीगणेश उवाच ॥ ॥
माघमासे गणाध्यक्षं भालचंद्रं प्रपूजयेत् ॥ श्रद्धया पूजयेद्देवं षोडशैरुपचारकैः
॥ २ ॥ मोदकान् कारयेन्मातस्तिलजान्दशपार्वति ॥ देवाग्रे स्थापयेत्पंचपंच-
विप्राय कल्पयेत् ॥ ३ ॥ पूजयित्वा तु तं विप्रं भक्तिभावेन देववत् ॥ दक्षिणां च
यथाशक्त्या मोदकान् च दापयेत् ॥ ४ ॥ स्वयं दशतिलान् देवि भुंजीयाद्भक्ति-
तत्परः ॥ इति हासं प्रवक्ष्यामी हरिश्चंद्रस्य भूपतेः ॥ ५ ॥ आसीत् पूर्वयुगे राजा
हरिश्चंद्रः प्रतापवान् ॥ क्षत्रधर्मरतः साधुः सत्यसंधो द्विजार्चकः ॥ ६ ॥ नाध-
र्मो दृश्यते देवितस्मिन् राज्यां प्रशासति ॥ न हीनवदनः कश्चिन्नुदुःखी न दरिद्रः

कथा-
मा-

१३

वान् ॥ ७ ॥ न च व्याधिभयं किंचिदल्पायुर्न नरो भवेत् ॥ तस्य राज्ञे भवद्विप्र
 ऋष्यशर्मैति तापसः ॥ ८ ॥ तस्याचिरं पाकालेन वभूव तनयः प्रियः ॥ ऋष्यश
 र्मा गतः स्वर्गं पत्नी पुत्रं ररक्ष च ॥ ९ ॥ भिक्षाशिनी महादीना पुत्रलालनतत्प
 रा ॥ दरिद्रा कारयामास संकष्टव्रतमुत्तमम् ॥ १० ॥ गोमयस्य गणाध्यक्षं
 पूजयंती सदा सती ॥ कृत्वा भिक्षां तिलानां तु मोदकान्दश पार्वती ॥ ११ ॥ य
 थोक्तेन विधानेन तावत्पुत्रो यदृच्छया ॥ गले बिनायकं बध्वा क्रीडनाय बहि
 र्गतः ॥ १२ ॥ कुलालश्च ततस्तस्याः पुत्रं वै पंच हायनम् ॥ गृहीत्वा प्रद
 दौ वल्गोपात्रपाकेच्छया कुधीः ॥ १३ ॥ अन्वेषयंती सा पुत्रं न लेभे क्वापि
 विल्हला ॥ पूजयंती गणाध्यक्षं विललापाति दुःखिता ॥ १४ ॥ भोगणेशम

ग.प्र.
१४

हाकायसूर्यारुणसमप्रभ ॥ जटाकलापसुभगत्राहिमांपुत्रदुःखिताम् ॥ १५ ॥
गजाननचतुर्बाहोभालचंद्रविनायक ॥ अनाथनाथवरदपाहिमांपुत्रदुःखि-
ताम् ॥ १६ ॥ एवं विलापं कुर्वती निशार्धचतदासती ॥ ततः कुलालः प्रातस्तु-
पात्रपाकदिदृक्षया ॥ १७ ॥ अवाहमुत्सृजंस्तत्र बालकं क्रीडने रतम् ॥ ददर्श-
जानुदग्धं च जले तिष्ठंतमद्भुतम् ॥ १८ ॥ दृष्ट्वा स वेपथुस्तूर्णजगाम नृपमंदिरम्
॥ तत्र गत्वा जगादाथ नृपस्याग्रे यथाकृतम् ॥ १९ ॥ ॥ कुलाल उवाच ॥ ॥
हरिश्चंद्रमहाबाहो ज्वलदग्निसमप्रभ ॥ बध्यो हं सुतरां राजन्येन कर्मदृशंकृत-
म् ॥ २० ॥ राजन्कन्याविवाहार्थं मृत्पात्राणि पुनः पुनः ॥ ददाहपरिपक्वानि न जाता-
नि कथंचन ॥ २१ ॥ तदात्यपृच्छंभीतो हं मंत्रिणं चेदके स्थितम् ॥ समां बालबलिं

कथा.
मा.

१४

दद्यादिति प्राहुरहं स्थितः ॥ २२ ॥ तदाऽहं चिंतयामास कस्य गृह्णामि बाल
 कम् ॥ यस्य बालं ददास्य गौसमांछे तस्य तिसत्वरम् ॥ २३ ॥ इति भीत्या महारा
 जं रंडिका तनयं बलिम् ॥ कृत्वामत्पात्रं निवहं ददास्य भिंसुनिश्चितम् ॥ २४ ॥
 स च प्राह निजां भार्यामृषि शर्मामृतो द्विजः ॥ तत्पत्नी रंडिका नित्यं भिक्षाकृत्योप
 जीविनी ॥ २५ ॥ सा करिष्यति किं बाले तत्पुत्रोऽयं मया हतः ॥ पक्कपात्राणि सर्वा
 णि कार्यं मे च भविष्यति ॥ २६ ॥ इति रात्रौ सुखं सुस्वाप्नातः पात्रं दिदृक्षया ॥
 गतस्तत्रावमुच्यथा वत्पश्यामि सत्वरम् ॥ २७ ॥ तावद्वालो यथानीतस्त
 थातिष्ठति निर्भयः ॥ दृष्ट्वा समागतो ब्राह्मणं कं पोजातसंभ्रमः ॥ २८ ॥ इति त
 स्य वचः श्रुत्वा राजा विस्मितमानसः ॥ आजगामाशु तत्रैव यत्र बालः समोदते ॥

अ.ब्र.
१५

॥२९॥ दृष्ट्वा तथा विधं बालं राजाऽमात्यमुवाच ह ॥ किमिदं कस्य बालो यमि
तित्वं निश्चयं कुरु ॥ ३० ॥ जानुदग्धं कुतः प्राप्तं जलं जलजमंडितम् ॥ वैदूर्यस
दृशीदूर्वादारिद्र्यस्य यथैव हि ॥ ३१ ॥ न दाहो न क्षुधा तस्य न पिपासा पिवर्तते ॥
निर्भयं तु यथा गेहे तथा क्रीडति बालकः ॥ ३२ ॥ एवं निगदिते राज्ञि ब्राह्मणी सा स
मागता ॥ क्रोशंती बालकं दृष्ट्वा स्ववत्सं सुरभिर्यथा ॥ ३३ ॥ समुत्थाय निजं बा
लं समा लिङ्ग्य चुचुबह ॥ रुदंती कंपमाना सानृपस्याग्रे न्यषीदत ॥ ३४ ॥ ॥
हरिश्चंद्र उवाच ॥ ॥ विप्रपत्तिकुतो बालो नाग्निना भस्मसात्कृतः ॥ चेटकं
किं विजानासि को धर्मश्च त्वया कृतः ॥ ३५ ॥ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ ॥ चेटकं
न विजानामि न धर्मं न तपस्तथा ॥ न योगं न च दानं च न विधानं बलिं पुनः ॥ ३६ ॥

कथा.
मा.

१५

संकष्टनाशनंचैकंकरोमिव्रतमुत्तमम् ॥ तत्प्रभावेणराजेन्द्रजातोमेकुशलीसु-
 तः ॥ ३७ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वापुनःप्राहसभूपतिः ॥ व्रतमेतत्प्रजाःसर्वाःकुर्व-
 तुममसंमतम् ॥ ३८ ॥ राजातांचपरिक्रम्यधन्यासाध्वीतिभारत ॥ पूजनीयोगणा-
 ध्यक्षःसर्वैःपौरजनैस्तदा ॥ ३९ ॥ मासिमासिव्रतंचक्रुःसर्वेविस्मयसंयुताः ॥ ब्रा-
 ह्मणीसासुतंलेभेव्रतराजप्रभावतः ॥ ४० ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ त-
 स्मात्सार्थत्वयाकार्यंव्रतानामुत्तमंव्रतम् ॥ एतद्व्रतप्रभावेणलब्धकामोभवि-
 ष्यसि ॥ ४१ ॥ राज्यंप्राप्यतथामित्रंपुत्रपौत्रसुखावहम् ॥ यःकरोतिव्रतराज-
 न्सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ४२ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेमाधकृष्णचतुर्थीव्रतकथासंपूर्णा ॥ ७ ॥
 ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ फाल्गुनस्यासितेपक्षेकथंपूज्योगणेश्वरः ॥

ग.ब्र.
१६

किं नाम भोजनं किंच तन्मे ब्रूहि गजानन ॥ १ ॥ ॥ गणपतिरुवाच ॥ ॥
मातः फाल्गुनमासे तु हेरं बारव्यो गणेश्वरः ॥ पूजनीयो विधानेन प्राक्तनेन यथा-
क्रमम् ॥ २ ॥ पायसैः करवीरैश्च पुष्पैर्वश्यैश्च होमयेत् ॥ घृतं च शर्करा चैव भोज-
नं कथ्यते बुधैः ॥ ३ ॥ इति हासं प्रवक्ष्यामि यथा पूर्वसमी रितम् ॥ युधिष्ठिरेण
संपृष्टं कृष्णेन कथितं यथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ आसीत् कृत-
युगे राजा युवनाश्व इति स्मृतः ॥ धार्मिकः सुवदान्यश्च देवब्राह्मणपूजकः ॥
५ ॥ तस्य राज्ञे भयद्विप्रो विष्णुशर्मा महातपाः ॥ वेदशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो धर्मशा-
स्त्रार्थकोविदः ॥ ६ ॥ तस्यासंस्तनयाः सप्त धनधान्यसमावृताः ॥ मिथः क्रोधा
च्च वै जाता तस्य सर्वे पृथक् पृथक् ॥ ७ ॥ पिता तेषां क्रमेणैव भुंजीयात्प्रतिवासर

कथा.
फा.

१६

म् ॥ एवं बहुतिथे काले वृद्धो जातः सुनिर्बलः ॥ ८ ॥ ततः सर्वाः स्नुषास्तस्य नादरं वि
 दधुस्तथा ॥ यथा पूर्वतदा वृद्धो दुःखार्तस्तुरुरोदह ॥ ९ ॥ एकदा विष्णुशर्मा च ब्र
 तं संकष्टनाशनम् ॥ कृतवान् श्रद्धया ज्येष्ठः स्नुषायामंदि रं यथौ ॥ १० ॥ ॥
 विष्णुशर्मो वाच ॥ ॥ स्नुषेममव्रतस्यास्य सामग्री प्रतिपाद्यताम् ॥ यथा संतो
 षितो देवो ददाति विपुलं धनम् ॥ ११ ॥ इति ब्रुवति विप्रेन्द्रे स्नुषा तं प्राह निष्ठुरम् ॥ ता
 तमेनावकाशोऽस्ति गृहाचारस्य कारणात् ॥ १२ ॥ चैतकं नाटकं तस्मात्स्वयात्तात
 विधीयते ॥ नाहं व्रतं विजानामि को गणेशः प्रयात्यतः ॥ १३ ॥ एवं निराकृतो विप्रः
 षट्पुत्राणां गृहे गतः ॥ ताभिस्तिरस्कृतो दीनो निर्बलः क्लेशपीडितः ॥ १४ ॥ स्नुषा
 याश्च कनिष्ठाया गृहे गत्वान्यधीदत ॥ अतिदीनां दारिद्र्यां तां विज्ञाय प्रब्रवीद्वचः १५

ग.ब्र.

१७

॥ ॥ विप्र उवाच ॥ ॥ स्नुषे कयामिव ह्यहं पुत्रैः स्त्रीभिर्निराकृतः ॥ तव
 गेहेन पश्यामि धनं किंचिद्भूते मम ॥ १६ ॥ सिद्धिर्भवति कल्याणि चिंतयामि पु
 नः पुनः ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा कनिष्ठा प्राह सादरम् ॥ १७ ॥ ॥ कनिष्ठो वाच
 ॥ ॥ किमर्थं विद्यसे तात व्रतं कुरु यदृच्छया ॥ उपोष्येऽहं व्रतं भक्त्या सदा स
 कष्टनाशनम् ॥ १८ ॥ सिद्धिस्तु भविता शीघ्रं हे रं वस्य प्रसादतः ॥ इत्थं कृत्वा सा स्नु
 षा ग्रामे भिक्षां कृत्वा गता गृहे ॥ १९ ॥ आत्मार्थं श्वशुरस्यार्थं कुर्वती मोदकान् पृ
 थक् ॥ चंदनं सुमनोदूर्वा शुभाक्षतफलानि च ॥ २० ॥ धूपं दीपं च नैवेद्यं सतां बू
 लं पृथक् पृथक् ॥ पूजयित्वा गणाध्यक्षं श्वशुरेण समं सती ॥ २१ ॥ श्वशुरं भोज
 यित्वाथ सम्यक् प्रीत्या सुशोभना ॥ निराहारा स्वयंतस्थो भोजनाभावतो दिने ॥ २२

कथा.

फा.

१७

निशीथेऽथ शरस्तस्याव्रतं चक्रे पुनः पुनः ॥ पुरीषं च तदा देवि नमले मानसे स्नुषा ॥
 २३ ॥ जलं गृहीत्वा तत्पादौ क्षालयंती शुशोच सा ॥ कस्मात्तवेदशी जाता दशामे
 मंदभाग्यतः ॥ २४ ॥ किं करोमि ह्यगच्छामि तात तद्दमाचिरम् ॥ विलपंती स्नुषा
 रात्रौ तावदभ्युदितोरविः ॥ २५ ॥ सा तत्र ददृशे साध्वीरत्नानामुग्रतेजसां म॥ ही-
 राणां मणिमुक्तानां राशिं विदुषा तव र्जितम् ॥ २६ ॥ संनमाम्बुशुरं प्राह अस्या
 श्वर्ययुता सती ॥ ददृशे विस्मिता सा च किमिदं कस्य संपदः ॥ २७ ॥ धनं कस्य
 इदं साक्षान्मद्गृहे मणिविद्रुमाः ॥ श्वशुरः कस्य स्याथातः केवाक्षि स्वागतो धुना
 ॥ २८ ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा वृद्धो वचनमब्रवीत् ॥ तव श्रद्धाफलं भद्रे संतुष्टः-
 श्रीगणाधिपः ॥ २९ ॥ व्रतस्यास्य प्रभावेण संपत्तिः प्रकटा गृहे ॥ धर्मयोगेऽन्धर-

ग.प्र.

१८

स्त्वंतुश्वशुरस्त्वत्प्रसादतः ॥ ३० ॥ दारिद्र्यनाशनं जातं गृहे मे सुखसंपदः ॥ त्वत्प्रसादादहं धन्या इति सा श्वशुरं ब्रवीत् ॥ ३१ ॥ दृष्ट्वा तां चुकुपुः सर्वेषां पुत्रादयितानि जाः ॥ विष्णुशर्मा च तान् सर्वान् समुवाच भयातुरः ॥ ३२ ॥ नायं दोषो ममाप्यस्ति न वैषम्यं मया कृतम् ॥ किंतु तुष्टे गणाध्यक्षो व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥ ३३ ॥ तेन संपत्प्रादुरभूद्धनदस्य यथापुरा ॥ स्नुषाभिर्निकृतः पश्चाद्ययौ तस्या गृहेऽबलः ॥ ३४ ॥ ॥ श्रीगणेश उवाच ॥ ॥ ततस्ते तनयास्तस्य दारिद्र्यव्याधिपीडिताः ॥ बभूवुर्गिरिजे चैको वासवेन समो भवत् ॥ ३५ ॥ तेऽपि सर्वे व्रतं चक्रुः प्रतिस्पर्धात् परस्परम् ॥ तस्य व्रतप्रभावेण सर्वे संपत्तिनोऽभवन् ॥ ३६ ॥ अन्येऽपि ये विधानेन व्रतं कुर्वन्ति मानवाः ॥ तेषां गृहे धनं धा-

कथा

फा

१८

न्यंश्रीगणेशप्रसादतः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ अनेनैववि-
 धानेनपुरुषःपुरुषर्षभ ॥ पार्थिवत्वंलभेत्यार्थश्रीगणेशव्रतेनच ॥ ३८ ॥ त-
 स्मात्त्वमपिराजेन्द्रकुरुशीघ्रं व्रतोत्तमम् ॥ दुःस्वराशिंविमुच्याथसुखसंपत्ति-
 मान्भवेः ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणेफाल्गुनकृष्णचतुर्थीव्रतकथासंपूर्णा ॥ ८ ॥
 ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ कथंगणेश्वरः पूज्योभोजनं किंप्रकीर्तितम् ॥
 कोनामकोविधिस्तस्यास्तन्मेवदगजानन ॥ १ ॥ ॥ गजानन उवाच ॥
 चैत्रेमासिमहादेविविकटोगणनायकः ॥ पूजनीयोविधानेनपंचगव्यंपिबेद्भु-
 ती ॥ २ ॥ चैत्रेकृष्णचतुर्थीयाव्रतंसंकष्टनाशनम् ॥ बीजपूरैर्घृतेर्हर्मैर्वध्या-
 स्त्रीपुत्रमामुयात् ॥ ३ ॥ इतिहासं प्रवक्ष्यामिगिरिजेपरमाद्भुतम् ॥ यस्यस्मर

म.क्र
१९

णमात्रेणकार्यसिद्धिलभेन्नरः ॥ ४ ॥ आसीत्पुराकृतयुगेराजावैमकरध्वजः
॥ प्रजाःपालयतस्तस्यदरिद्रोनभवेत्कचित् ॥ ५ ॥ स्वेस्वेधर्मेरतावर्णानिरा
तंकानिरीह्यः ॥ दांताःकांतावदान्याश्चधर्ममार्गपरायणाः ॥ ६ ॥ नाभवत्पुत्र
एकोपिराज्ञिराज्यं प्रशासति ॥ याज्ञवल्क्यप्रसादेनपश्चात्पुत्रोप्यजायत ॥ ७
॥ धर्मपालाभिधेमात्येस्थाप्यराज्यंसभूपतिः ॥ लालयामासतत्पुत्रंनानाक्री
डनकैर्नृपः ॥ ८ ॥ धर्मपालोवभूवाथधनधान्यसमृद्धियुक् ॥ अजायतसुताः
पंचतस्यामात्यस्यसुंदराः ॥ ९ ॥ नानाविधाःकृतोद्वाहाधनभोगपरायणाः ॥
कनिष्ठाचागतातस्यस्नुवासाध्वीपतिव्रता ॥ १० ॥ आगतेचैत्रमासेलुरुष्णा
पक्षेपुनःपनः ॥ पूजयंतीगणाध्यक्षंभक्तिभावसमन्विता ॥ ११ ॥ इदं दृष्ट्वा

कथा
चैः

१९

व्रतंतस्याश्वशुरस्तुतदाऽब्रवीत् ॥ किंकर्मचेदकंकृत्वावशीकरणामुद्यता ॥ १२ ॥
 ॥ बहुवारं निषिद्धापिननिवर्ततिदुष्टधीः ॥ त्वांदुष्टताडयिष्यामिनाहंजानामिचे
 दकम् ॥ १३ ॥ व्रतंकरिष्येहंश्वश्रोःसंकष्टारव्यफलप्रदम् ॥ इतिश्रुत्वातदाश्वश्रूः
 प्रोवाचवचनंसुतम् ॥ १४ ॥ पुत्रभार्यातिवत्पेपाचेदकंकर्तुमुद्यता ॥ बहुवारं नि
 षिद्धापिननिवर्ततिदुष्टधीः ॥ १५ ॥ ताडयेनामहादुष्टानाहंजानामिकिव्रतम् ॥
 कोगणशोस्तिकःक्लेशोयंविनाशयतिध्रुवम् ॥ १६ ॥ पित्रैर्वंप्रेरितःपुत्रस्ताडया
 मासतांमुहुः ॥ क्लेशितापीडितासाचव्रतंकृत्वागणेश्वरम् ॥ १७ ॥ ध्यायंतीप्रार्थनां
 चक्रेत्वंगणेशजगत्पते ॥ क्लेशंदर्शयहेरंबश्वश्रोश्चश्वशुरस्यच ॥ १८ ॥ येनैषा
 जायतेभक्तिर्व्रतेतवगणाधिप ॥ लंबोदरस्तथाचक्रेतद्भक्त्याविहसन्विभुः ॥

ग.प्र.
२०

॥१९॥ पश्यतां सर्वलोकानां भूपते स्तनयं विभुः ॥ तदा प्रायच्छद्विश्वात्मा धर्मपाल-
स्य मंदिरं ॥ २० ॥ पश्चाज्जहार तद्वस्त्रं भूषणाभरणानि च ॥ राजगेहे विनिक्षि-
प्य तत्रैवांतरधीयत ॥ २१ ॥ ततो राजा स्वपुत्रं च स्वयमाहूय सत्वरम् ॥ अमात्य-
स्य गृहे गत्वामपुत्रः क्वगतो धुना ॥ २२ ॥ भूषणानि च सर्वाणि वस्त्रं लब्ध्वा न पुत्र-
कः ॥ कस्य कर्म इदं रौद्रं क्वगतो मम पुत्रकः ॥ २३ ॥ इति नृपवचः श्रुत्वा मंत्री प्रत्यु-
त्तरं ददौ ॥ क्वगतो हं न जानामित्वत्पुत्रो नृपदुर्धरः ॥ २४ ॥ शोधयिष्यामि तत्सर्वं-
पुरं नगरवाटिकाम् ॥ राजा तदा बभूवे चक्रुर्द्धापि भृत्यकिं करान् ॥ २५ ॥ भटाः-
शीघ्रं विचिन्वंतु मंत्रीणो मम पुत्रकम् ॥ दूतास्तत्र तदधा वंत नगरेषु वनेषु च ॥ २६ ॥
ततो न लब्धः पुत्रापि दूताराजसमीपकम् ॥ जगदुर्भयभीतास्ते राजन् प्राप्सत-

कथा.
चै.

२०

स्कराः॥२७॥ कुमारो नगरे नास्ति यथा चोपवनेषु च॥ दृष्टः प्रविष्टं सर्वेषु न दृष्टो नि-
 र्गतः पुनः॥२८॥ इति तेषां वृचः श्रुत्वा राजा मंत्रिणमाह्वयत्॥ तमाह्वयमहाराज पृ-
 ष्ठवान् कुत्र मे सुतः॥२९॥ धर्मपालः क्व मे पुत्रः सत्यं वद ममाग्रतः॥ कस्मिन्दाभरणं व-
 स्त्रं दृश्यते न ममात्मजः॥३०॥ दुष्टत्वां वधयिष्यामि त्वत्कुलं नात्र संशयः॥ एवं व-
 दति राजेन्द्रे मंत्री विस्मितमानसः॥३१॥ प्रणिपत्य नृपं प्राह शोधयिष्यामि भूपते॥
 राजन् नात्र पुरे योगी न च दूतान तस्कराः॥३२॥ न जाने ईदृशं कर्म कृतं कुत्र गतः प्र-
 भो॥ धर्मपालो गृहं गत्वा पुत्रान् प्रच्छच्छ्रियम्॥३३॥ स्नुषाः सर्वाः समाह्वयकेने-
 दं कर्म वाद्भुतम्॥ मम भाग्यविहीनस्य कुलं राजा वधिष्यति॥३४॥ श्वशुरस्य व-
 चः श्रुत्वा च पूर्वचनमब्रवीत्॥ किमर्थं तप्यते तात कोपं कृत्वा जनाधिपः॥३५॥

ग.ब्र.
२१

॥तस्माच्चात्रप्रयत्नेनपूजनीयोगणाधिपः॥ जनाराजादयःसर्वेसस्त्रीकाःपुरवासि
नः॥ ३६॥ व्रतंकुर्युर्विधानेनचतुर्थीकष्टनाशनम्॥ राजपुत्रस्यप्राप्तिःस्यान्नमेवाचो
वृथाप्रभो॥ ३७॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाश्वशुरःप्रणतांजलिः॥ धन्यापुत्रवधत्वा-
च्चकुलंमांचोद्धरिष्यति॥ ३८॥ यथागणेश्वरःपूज्योमांवदस्वकृपानिधे॥ एतद्भू-
तस्यमाहात्म्यंनज्ञातंमंदबुद्धिना॥ ३९॥ तत्क्षमस्वतुकल्याणिराजपुत्रंप्रदर्शय॥
तदासर्वेव्रतंचक्रुश्चतुर्थीकष्टनाशनम्॥ ४०॥ राजादयःप्रजासर्वाहेरंबतुष्टिहेत-
वे॥ तदाप्रसन्नोभगवान्श्रीगणेशोव्रतेनच॥ ४१॥ पश्यतांसर्वलोकानांराजपुत्रंददर्श-
ह॥ राजपुत्रंतदादृष्ट्वाविस्मिताःपुरवासिनः॥ ४२॥ प्रसन्नाःसकलालोकाराजाह-
र्षमुपागतः॥ धन्योगणेशःसाधन्यामंत्रिपुत्रवधूःशुभा॥ ४३॥ यस्याश्चकृपया

कथा.
चै.

२१

प्राप्तः पुत्रो वैवस्वताद्यतः ॥ तस्मात्सर्वे प्रयत्नेन व्रतं कुर्युः सुतप्रदम् ॥ ४४ ॥ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ नातः परतरं भूपत्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ अनेककेशशांत्यर्थं
 व्रतं कुरु कुरु ह ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे चैत्रकृष्णचतुर्थीव्रतकथासंपूर्णा ॥ ९ ॥ ॥
 ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ वैशारवमासे या कृष्णा चतुर्थीसंकटाभवेत् ॥ कथं पू-
 ज्योगणाध्यक्षः किं नाम किंच भोजनम् ॥ १ ॥ ॥ गणेश उवाच ॥ ॥ वैशारव-
 स्यासिते पक्षे चतुर्थ्यां तद्दिने व्रतम् ॥ पूजनीयो वक्रतुंडो भोजनं शतपत्रकम् ॥ २ ॥ इयं
 चतुर्थी शुभदायया येन कृतानृप ॥ इति हासं प्रवक्ष्यामि श्रद्धया शृणु पार्वति ॥ ३ ॥
 आसीत् पुरामहीपालो रंतिदेवः प्रतापवान् ॥ शत्रुतृणसमूहाग्निं लोकपालेषु मित्र-
 ता ॥ ४ ॥ तस्य राज्ये बभूवाथ धर्मकेतुर्द्विजाग्रणीः ॥ तस्य भार्या द्वयं चासीत् सुशीला

ग.ब्र.
२२

चंचलापिच ॥ ५ ॥ सुशीलानिरतानित्यं व्रतकर्षितविग्रहा ॥ चंचलाबुभुजेनित्यं
 व्रतधर्मपराङ्मुखी ॥ ६ ॥ सुशीलासुषुवेकन्यांसुभगांसुखदायिनीम् ॥ चंचला
 याः सुतो जातो जहासोच्चैः पुनः पुनः ॥ ७ ॥ सुशीला व्रतपुण्यान्तेकन्याजाता रुशां
 गके ॥ अस्माकं व्रतहीनानां फलमीदृक्ततो भवेत् ॥ ८ ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा सुशी
 लाखिन्नमानसा ॥ प्रार्थयन्ती गणाध्यक्षं यथोक्तविधिना सती ॥ ९ ॥ संकष्टनाशनं
 चक्रे व्रतमेतत्समाहिता ॥ ततो रात्रौ ददर्श यथगणेशं व्रतदायकम् ॥ १० ॥ ॥
 श्रीगणेश उवाच ॥ ॥ सुशीले तव कन्यायामुखान्मौक्तिकविद्रुमाः ॥ पतिष्यं
 त्यनिशं भद्रे यथात्वांच प्रहास्यति ॥ ११ ॥ पुत्रस्ते भविता शीले वेदशास्त्रार्थतत्त्ववित्
 ॥ इति तस्यैवरंदत्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ १२ ॥ तस्याः पुत्रो बभूवाथ कन्यामौक्तिक

कथा.
वै.

२२

वर्षिणी ॥ धर्मकेतुस्तथाकाले पंचत्वं समुपागतः ॥ १३ ॥ चंचला धनमादाय गतागे
 हंतारं रुषा ॥ सुशीला गृहमासाद्य कन्या पुत्रौ ररक्ष च ॥ १४ ॥ कन्या मुखोद्भवैर्मुक्ता
 फलैस्तस्या धनं बहु ॥ ववृधे संपदो नित्यं चंचला वीक्ष्य तप्यत ॥ १५ ॥ ततः सा चंचला
 दुष्टा दृष्ट्वा तप्यत नित्यशः ॥ सुशीला तनयां कूपे पातयामास दुष्टधीः ॥ १६ ॥ रक्षिता
 सा तदा कूपे हेरं बेन कृपालुना ॥ तथैव पुनरायाता मातृगेहे मुदान्विता ॥ १७ ॥ तां वि
 लोक्याथ सा दुष्टा चंचला चित्तविभ्रमा ॥ देवो रक्षितवान्यस्य तस्यान्यः किं करिष्यति ॥
 १८ ॥ सुशीला तनयां चैव दृष्ट्वा हर्षितमानसा ॥ तस्यामा लिंगनं च क्रे श्रीगणेशेन रक्षिता
 म् ॥ १९ ॥ अस्माकं चाप्यनाथानां नाथो श्रीगणनायकः ॥ सुशीला पादयोर्नत्वा चंचला-
 विस्मिता तदा ॥ २० ॥ क्षमध्वं मां च दुष्टां च पापाचरणतत्परम् ॥ त्वं दयालुः शुभे शीलता

ग.ब्र.
२३

रिते ह्युभयोः कुले ॥२१॥ यस्य देवाहिरक्ष्यंति तस्य कुर्वन्ति मानवाः ॥ नश्यंति ये च ते
सर्वे साधूनां दोषतत्पराः ॥२२॥ चक्रे सापिब्रतं पुण्यं संकटां कष्टनाशिनीम् ॥ श्रीगणेश
प्रसादेन उभौ प्रीते परस्परम् ॥२३॥ शत्रवो मित्रतां यांति यस्य तुष्टो गणाधिपः ॥ संकष्ट
नाशनं चैव ब्रतं चक्रे समाहिता ॥२४॥ इति ते कथितं देवियथावृत्तमभूत्पुरा ॥ नातः
परतरं लोके ब्रतं विम्विनाशनम् ॥२५॥ ॥ श्रीरुष्णा उवाच ॥ ॥ तथा त्वमपि
राजेंद्र ब्रतं कुरु यथाविधि ॥ अरयो नाशमायांति सिद्धयः समुपस्थिताः ॥२६॥ बंधुभिः
सह धर्मज्ञसदारः सह मातृभिः ॥ अचिरेणैव कलेन स्वं राज्यं प्राप्स्यते भवान् ॥२७॥
॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशारद्यरुष्णाचतुर्थीव्रतकथासंपूर्णा ॥१०॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥
ज्येष्ठमासे कथं पूज्यो गणेशो वत्सतद्वद ॥ किं नाम भोजने किंच तद्विधानं समासतः ॥

कथा.
वै.

२३

षष्ठभावसंस्थौ चेत्तदा तद्भावः नुः
सहिते पापग्रहयुक्ते शत्रुभावस्थे
हैः योगेन दृष्ट्या वा पीडिते तनुसदः

प्रालेयांशौ चंद्रेखलखग
कूरैर्निष्पीडितेशनिप्रभृतिभिः कूरग्र
नशीतकरे चंद्रतद्वा न रोगी स्यात् शुभग्र

प्रालेयांशौरिपुस्थेखलखगसहिते मानवो रोगवान्स्यात्कूरैर्निष्पीडितश्चेत्तनुसद
नगतः शीतरश्मिस्तदानीं कूरैर्केंदालयस्थे यदि शुभविहगैर्नेक्षिते रोगवान्स्या
त्तस्मिन्काव्यालयस्थे कुजगुरुकविभिर्नेक्षिते तद्देव २१

हृदष्टिरहितः केंद्रगः

कूरश्चेद्रोगवान्स्यात् तस्मिन्कूरेशक्राशिसंस्थे कुजशक्रगुरुभिर्न दृष्टे तद्देव रोगवा
नेव स्यात् अत्र यद्यपि विशेषेणोक्तस्तथापि योगकर्तृगृहस्वामिकफवातपित्तादिकोपजन्यो

जालं.
२१

विशेषरोगो ज्ञेयः २१ षष्ठेशोपुंराशिलमेस्वोच्चेवापापग्रहैर्दृष्टे सति नराणां जातानां अंगेशरी
रेअरिजनवशतः शत्रुजनकारितः गूढरूपः प्रच्छन्नः गदोरोगः स्यात् अवग्रहतुंगराशी
नांप्रायः स्त्रीराशित्वात् पुंलमेवाशब्दप्रयोगेभिन्नएवयोगो ज्ञायते षष्ठेशोराहुयुक्तः य-

पुंलमेस्वीयतुंगेरिपुभवनपतौ वीक्षिते सन्नभोगैरंगेनूनं नराणामरिजनवशतः
स्याद्रदोगूढरूपः रिः फस्थाने स्थिते चेदरि सदनपतौ सिंहिकापुत्रयुक्ते किं
वासप्ताश्वयुक्ते परगृहवसति च वृत्तिर्नरः स्यात् २२

वास्थितः तदा जातः नरः परगृहवा
प्यन्विवाहयोगमाह यावंतोग्रहाः

द्वा सूर्ययुक्ताः द्वादशे
२२ अथ सप्तमभावफलं निरूपयि
तावंतो विवाहाः सुः पुरुषस्य ज्ञेयाः

टी.

२१

सुमतिमताजन्मलभाभिज्ञेनदैवज्ञेन
जातकशास्त्रविद्विरधिकबलवतांग्रहा
रविसूर्यचंद्रभौमानांअंगदिक शैलसं

जनकप्रात्रादौज्ञेयंहोरागमज्ञे
कार्यः तत्राधिकबलंरविविधुकुभुवां
षट्स्थाणि चंद्रस्यदशस्थाणिभौम-

यावंतोवाविहंगामदनसदनगाश्चेनिजाधीशदृष्टास्तावंतोनुर्विवाहास्त्वथसुमति
मताज्ञेयमित्थंकुटुंबे कार्योहोरागमज्ञैरधिकबलवतांरेचराणांहियोगादादे
श्यंतत्रवीर्यंरविविधुकुभुवामंगदिक शैलसंख्यं २३

स्यसप्तस्थाणि अन्येषां

षट्स्थाण्येव अंगस्थाधिकोबलीतिपद्धतिवचनात् २३ गृहिणीकारकाः सप्तमभावे-
शभग्रहाः शक्रेंदुजीवशशिजैः सकलैस्त्रिभिर्वाद्याभ्यांकलत्रभवनेचतथैककेन एवांग

॥ लं.
२३

यां दुःखीपश्चात्स्फुरवीस्यात् लाभगेष्टमेशेषापेअल्पायुः स्यात् तस्मिन्नेवशुभग्रहयुक्तेजातानां
दीर्घमायुःस्यात् २६ आयुर्द्विहेशः अष्टमपतिः क्रूरयुक्तः षष्ठद्वादशगतः तदाऽल्पमायुः कु-
र्यात् अष्टमपतिः लग्नेशयुक्तः अरिप्रांत्यसंस्थः इत्यनुषंगः तदास्वल्पमायुः प्रदत्ते अष्टमेशः तदनु

दी-

रंध्रस्थानस्थितावास्थिरभवनगताः शुक्रवागीशसौम्याः कृच्छ्राणां कर्मणां नाभ
वतिहिनियतंकारकस्तब्धभावः बाल्येदुःखीनरः स्यान्निधनगृहपतौलाभयाते
स्फुरवीस्यात्पश्चात्पापेल्पमायुः शुभग्रहसहितेदीर्घमायुर्नराणाम् २६ रविभुवोवा

तत्राष्टमेतद्वत्चिरायुः प्रदत्ते लयेशोऽ-
क्तश्चस्यात् २७ प्रसूतौजन्मसमरे

स्थितः द्वितीयेस्थितश्चेत्तदातस्करोवैरियु
लमपतीहीनवीर्योअष्टमषष्ठग

तौ न दासं ग्रामे कीर्तिशेषं प्राप्नोति सं
 देहाधिनाथो सबलौ चेद्विजयी भवति
 जयः शिबिकारूढो जयतीत्यर्थः चतुर्थ .. लग्नशनचंद्रेण च युतः मूर्तौ लमे स्थितश्चेत्तदा दंता

यपंचलं प्राप्नोतीत्यर्थः तावेवायु

गयुतश्चेत् आंदोलिकायाः शिबिकाया

कुर्यादायुर्गृहेशः खल्युगरिप्रांत्यसंस्थो ल्पमायुश्चेल्लग्न्याधीशयुक्तो निधनू भव
 नपः स्वल्पमायुः प्रदत्ते रंघ्रस्थो वाचिरायुस्तदनुरविभुवस्तत्र तद्वल्लये शो केश-
 स्थानस्थितश्चेज्जनुषि हिमनुजो वैरियुक्तस्करः स्यात् २७

वलेंद्रैः महागजैः जयः स्यात्

अथ चतुर्थेशो गुरुयुतः लमे चेत्तदा वाजिवाहैः वाजिराजैः गजेंद्रैश्च सह जयः स्यात् इत्यष्टमभा
 वः २८ अथ नवमभावः शतभयोगमाह नवमभावेशो गुरुदृष्टः लग्नस्थश्चेत्तत्र जातो राजवंधः

ना.लं.
२४

राजमान्यः स्यात् भाग्येशः नवमाधिपः लग्नस्थः चतुर्थनवमपतीत्यभवत्तंचतुर्थपतिः चतु
र्थनवमपतिर्नवमंपूर्ण दृष्ट्या पश्यतश्चेत्तदा सर्वासां पत्न्यान् सुवर्णादिसंपदां आस्पदं आश्रयः मनु
जः स्यात् वाहनेशः अष्टमस्थस्तदामनुजः भाग्यराहित्यं व्रजति होराविद्विरेवं प्रकारेण भाग्यराहि

आयुर्देहाधिनाथो निधनरिपुगतौहीनवीर्यो प्रसूतो संग्रामे कीर्तिशेषं व्रजति बल्यु
तौतौ तदा तज्जयाति शक्रेणां दोलिकायास्तनुपविधियुतो वाहनस्थाननाथो मू
र्तौ दंतावलेन्द्रैरथ गुरुसहितः स्याज्जयोगं धवाहैः २८

बलादिरहितानां प्राप्तिस्तदनुचपलतागि
जमान्यः दीर्घायुधर्मशीलश्च स्यात्

त्येनुः हीनानां शुभलक्षणवयो
मेणसंबन्धः २९ अथ नवमेशोलाभगेरा
र्वाहनेशाः द्वितीयलग्नचतुर्थपतयः

दी.

२४

॥१॥ ॥ श्रीगणेश उवाच ॥ ॥ मातर्ज्येष्ठऽसितेपक्षे गणेशस्य चतुर्थिका
 ॥ सौभाग्यदायिनी देवी पतिदासा प्रकीर्तिता ॥ २ ॥ तस्यामाखुरथः पूज्यो विधिना भ
 क्तिचेतसा ॥ भोजनं च घृतं दिव्यं ब्राह्मणान्भोजयेत्तदा ॥ ३ ॥ इति हासं प्रवक्ष्या
 मि प्राग्भूतं शृणु पार्वति ॥ पुराणजं महादेवि गणेशस्य व्रते विधिम् ॥ ४ ॥ आसीत्पु
 रा कृतयुगे पृथुभूपः शतक्रतुः ॥ तस्य राज्ये द्विजश्रेष्ठो दयादेव इति स्मृतः ॥ ५ ॥ चत्वा
 रस्तनयास्तस्य बभूवुर्वेदपारगाः ॥ पित्रा विवाहितास्ते तु गृह्योक्तविधिना ततः ॥
 ६ ॥ तासु सर्वासु ज्येष्ठा तु सुषांश्च श्रूमुवाच ह ॥ आजन्मतः कृतं श्वश्रुव्रतं संकष्टना
 शनम् ॥ ७ ॥ शुभं मया पितुर्गेहं तथा ज्ञां देहि मां प्रभो ॥ तदा पुत्रवधूवाक्यं निशम्य
 श्वशुरा ब्रवीत् ॥ ८ ॥ ॥ श्वशुर उवाच ॥ ॥ शृणुष्व वरपत्नीनां ज्येष्ठा-

ग.व्र.
२४

श्रेष्ठागुणाधिका ॥ न कष्टं न दरिद्रासि किमर्थं क्रियते व्रतम् ॥ ९ ॥ भोगान्भुंक्ष्व
महाभागे किमर्थं को गणेश्वरः ॥ ततः कालेन संजाता गर्भिणी सा वधूर्नृप ॥ १० ॥
शुश्रूषावतनयं श्रेष्ठं श्वश्रूस्तां च पुनः पुनः ॥ निषिद्धा मास नो भद्रे व्रतं कुरु ममाज्ञ
या ॥ ११ ॥ एवं बहुविधे काले तत्र क्रुद्धो गणाधिपः ॥ तस्याः पुत्रविवाहे तु वरव
ध्वोः सुमंगले ॥ १२ ॥ जहार तनयं तस्या हाहाकारो तदाप्यभूत् ॥ क्व गतः केन वा
नीतः कुतो गत्वा जनाकुलाः ॥ १३ ॥ एवं जनानां गदितं तस्य मातातिविक्कला ॥
दयादेवं स्वश्वशुरं रुदंती वाक्यमब्रवीत् ॥ १४ ॥ त्वया निषेधितं देवगणेशस्य व्र
तं प्रभो ॥ तेन कर्मविपाकेन क्व गतो मम पुत्रकः ॥ १५ ॥ दयादेवो पितृश्रुत्वा पौ
त्रदुःखेन दुःखितः ॥ तस्य पुत्रवधूः सा च सा कन्या नष्टभर्तृका ॥ १६ ॥ पतिदुःखा

कथा.
ज्ये.

२४

दितानित्यं पूजयंती गणेश्वरम् ॥ संकष्टनाशनं सा च व्रतं चक्रे नुमासिकम् ॥ १७ ॥
 एकदा दुर्बलः कश्चित्तस्य गेहे समागतः ॥ भिक्षार्थं विदत्त त्वज्जोकन्यां मृदुलभा
 षिणीम् ॥ १८ ॥ भिक्षां प्रदेहि मां कन्ये भोजनं क्षुन्निवारकम् ॥ सा कन्या धर्मसं
 पन्ना तस्य विप्रस्य पूजनम् ॥ १९ ॥ चकार विधिना भक्त्या भोजनाच्छादनादि
 कम् ॥ सोऽपि तुष्टेन मनसा वचनं तामुवाच ह ॥ २० ॥ वरं ब्रूहि यथा भद्रे यत्ते मनसि
 वर्तते ॥ विप्ररूपी गणपतिस्तव प्रीत्या त्विहागतः ॥ २१ ॥ इति श्रुत्वा तदा कन्या
 कृतांजलिं रभाषत ॥ यदितुष्टोसि विघ्ने शभर्तारं मम दर्शय ॥ २२ ॥ तस्यास्तद्वच
 नं श्रुत्वा गणेशः प्राह सत्वरम् ॥ तथास्तु ते पतिः शीघ्रमागमिष्यति शोभने ॥ २३ ॥
 इति तस्यैव रं दत्त्वा देवोऽत्यन्तरधीयत ॥ सोमशर्मा द्विजः कश्चित्तदा तस्मिन्पुरे वन-

ग.ब्र.
२५

म् ॥ २४ ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेन भ्रमनन्तं च ददर्श सः ॥ विप्रपुत्रं च तं ज्ञात्वा सोऽपि चानीय
तत्पुरे ॥ २५ ॥ दयादेवो ददर्श त्विष्यतः ॥ जनानां गरिकाः सर्वे तस्य मा
ता प्रहर्षिता ॥ २६ ॥ श्रीगणेशप्रसादेन पुत्रः प्राप्तो मया धुना ॥ वस्त्रालंकारं कृत्वा अंके
सालिङ्गिता सती ॥ २७ ॥ सोमशर्मं दयादेवो नमश्चक्रे पुनः पुनः ॥ त्वत्प्रसादाच्च विप्रेन्द्रपौ
त्रो मे ह्यागतो गृहम् ॥ २८ ॥ वस्त्रं च भोजनं गां च ब्राह्मणेभ्यस्तदाऽर्पयत् ॥ पुनर्मण्डपि
कां कृत्वा यथोक्तविधिना ततः ॥ २९ ॥ विवाहमंगलं कृत्वा हर्षिताः सकला जनाः ॥ भा
ग्यवती च सा कन्या स्वभर्ता सह मोदिता ॥ ३० ॥ कृष्णपक्षे तु ज्येष्ठस्य चतुर्थीकामदा
नृणाम् ॥ तस्यां पूज्यो नरैः स्त्रीभिरेकदंतो गजाननः ॥ ३१ ॥ पूर्वोक्तेन विधानेन भक्त्या-
प्रीत्या च श्रद्धया ॥ व्रतेनानेन भो देविलब्धकामा भविष्यसि ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥

कथा.
ज्ये.

२५

ईदृशंहिब्रतं राजनूगणेशस्य महात्मनः ॥ तस्मात्त्वयापिराजेन्द्र कर्तव्यं रिपुनाशनम् ॥

॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ज्येष्ठकृष्णचतुर्थीव्रतकथासंपूर्णा ॥ ११ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥

पुत्रआषाढकृष्णस्य चतुर्थीकथिता शुभा ॥ तस्यां केन प्रकारेण पूजनीयोगणाधिपः

॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि कथां विघ्नविनाशिनीम्

॥ पौराणिकीं सेतिहासांगणेशप्रीतिकारिणीम् ॥ २ ॥ पार्थ आषाढमासे तुलंबोदर इति

स्मृतः ॥ पूजनीयोगणाध्यक्षः पूर्वोक्तविधिना ततः ॥ ३ ॥ पुरा तु द्वापरे राजन्पुरिमाहिषमतौ

नृप ॥ अभून्महीजितो नाम राजा पुण्यप्रतापवान् ॥ ४ ॥ प्रजां पालयतो नित्यं पुत्रहीनो भू

वत्तदा ॥ पुत्रहीनस्य तद्राज्यं तस्यैव न सुखं गृहे ॥ ५ ॥ पुत्रहीननृणां जन्मवृथावेदिति वि

श्रुतं ॥ तेनैव दत्तमभ्रंति पितरः कोष्ठावोदकम् ॥ ६ ॥ कालं व्यतीय राजा सौचाहर्निशि

ग.क्र.
२६

मनोरथैः ॥ बहुपुण्यं कृतं तेन पुत्रस्योत्पादने तदा ॥ ७ ॥ नाभवत्तस्य पुत्रस्तु संसारा-
णिवतारकः ॥ यौवनं निर्गतं तस्य वृद्धभावं समाविशत् ॥ ८ ॥ ब्राह्मणान्त्स समाहूय वे-
दविद्याविशारदान् ॥ बुद्धिमतीः प्रजाश्चान्याराजातेभ्य उवाच ह ॥ ९ ॥ ॥ राजीवा-
च ॥ ॥ किं भविष्यति भो विप्राः पुत्रहीनस्य भोजनाः ॥ इह जन्मनि किंचिद्वैनम-
यापातकं कृतम् ॥ १० ॥ अन्यायो पार्जितं वित्तं कोशे क्षिप्तं मयान हि ॥ सुतवत्पालि-
ता लोका धर्मेण पालिता मही ॥ ११ ॥ दुष्टे दंडो मया दत्ता इष्टमित्रेषु भोजनम् ॥ शि-
ष्टाः संपूजिता लोका गोब्राह्मणाहिते रतः ॥ १२ ॥ इत्येवं पालिता पृथ्वी धर्मेणैवा-
खिला जनाः ॥ कस्मात्पुत्रो गृहे मेऽद्य न भवेद्भो द्विजोत्तमाः ॥ १३ ॥ ॥ विप्रा-
ऽञ्जुः ॥ ॥ वयमुपायं कुर्वन्तस्तव पुत्रस्य कारणम् ॥ इति चिंतयमानाश्च कुर्वन्

कथा.
आ.

२६

तोराजसत्तम ॥ १४ ॥ तदातस्यप्रजाःसर्वमतिंकृत्वामनोरथम् ॥ बुद्धिमंतोजना
 श्रान्येसहविप्रैर्वनंययुः ॥ १५ ॥ वनेतावच्छ्रमंतश्चइतश्चेतश्चसत्वरः ॥ इत्येवंभ्र
 ममाणास्तेददृशुर्मुनिसत्तमम् ॥ १६ ॥ तप्यमानंतपोध्यानंनिराहारंनिरूदकम् ॥
 ब्रह्मतुल्यंजितात्मानंजितक्रोधंसनातनम् ॥ १७ ॥ लोमशंनामविमलंसर्वशास्त्रविशा
 रदम् ॥ दीर्घायुषमनंतंचअनेकब्रह्मसंकुलम् ॥ १८ ॥ एकेनैवापिकल्पेनलोमतस्य
 विशीर्यते ॥ इत्येवंलोमशंनामत्रिकालज्ञंमहामुनिम् ॥ १९ ॥ एवंविधंमुनिंदृष्ट्वा
 जग्मुस्तेतत्समीपतः ॥ यथान्यायंयथार्हंचप्रणिपत्यत्युपस्थिताः ॥ २० ॥ हर्षिताह्य
 भवन्त्सर्वेऊचुस्तेचपरस्परम् ॥ अस्मद्भाग्यवशादेवप्राप्तोयंमुनिसत्तमः ॥ २१ ॥
 उपदेशोयथान्यायंतथास्माकंभविष्यति ॥ इतिसंचिंत्यतेसर्वतंमुनिंवाक्यमब्रुव-

ग.ब्र.
२७

नृ॥ २२॥ ॥ प्रजा ऊचुः ॥ ॥ श्रूयतां मुनिशार्दूल अस्माकं दुःखकारणम्
॥ तत्संशयच्छेदनाय तव सान्निध्यमागताः ॥ २३॥ आचक्ष्व भो यथा स्वामिन् परं
किञ्च कथ्यते ॥ ब्राह्मणो मुनिवर्यस्त्वं त्वत्समो नैव दृश्यते ॥ २४॥ ॥ लोमश
उवाच ॥ ॥ किमर्थमागता ह्यत्र किं कार्यं ब्रूत भोजनाः ॥ मां किमर्थं ब्रुवंतस्तु ह्या
गताः कथ्यतां जनाः ॥ २५॥ निःशंकं च करिष्यामि भवतां च हिते रतः ॥ परोपकारणा
र्थाय अस्माकं केवलं तपः ॥ २६॥ ॥ जना ऊचुः ॥ ॥ आगताः स्मद्विजश्रेष्ठ
कारणं विद्यते महत् ॥ राजा महीजितो नाम ब्राह्मणो धर्मतत्परः ॥ २७॥ दाता शूरः सु
भाषी च पुत्रहीनोऽपि वर्तते ॥ वयं तु पालितास्तेन पुण्यकर्मन्महात्मना ॥ २८॥ अस्मा
कं पितरः स्वामिन् केवलं जन्महेतवः ॥ तस्यैव कारणादत्र चागता महनेवने ॥ २९॥

क.था.
अ.

२७

यथोपायं वदस्वामित्राज्ञे पुत्रो भविष्यति ॥ तस्मिन् राशिगुणैर्युक्ते पुत्रप्राप्तिर्नर्जाय
 ते ॥ ३० ॥ मतिं कृत्वा वयं सर्वे ह्यागता गहने वने ॥ तस्य भाग्यवशादेव भवतां दर्शनं ल
 भेत् ॥ ३१ ॥ पुण्यं दानं व्रतं च तु मुने तत्कथय स्वयम् ॥ केन कर्मविपाकेन पुत्रस्त-
 स्य भविष्यति ॥ ३२ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा ध्यानं स्तिमितलोचनः ॥ तस्योपकर
 णार्थं यमुनिर्वाक्यमुवाच ह ॥ ३३ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ शृणु तावहि त्वापि
 प्राव्रतं संकष्टनाशनम् ॥ पुत्रप्रदं पुत्राणां निर्धनानां धनप्रदम् ॥ ३४ ॥ आषाढे
 कृष्णपक्षे च चतुर्थीया प्रकीर्तिता ॥ तस्यां पूज्य श्र्यते राजन्नेकदंतो गजाननः ॥
 ३५ ॥ पूर्वोक्तेन विधानेन श्रद्धया परया युतः ॥ व्रतं कुर्याद्वा ह्यणानां भोजनाच्छा
 दनादिकम् ॥ ३६ ॥ पुत्रास्तस्य भविष्यन्ति श्रीगणेशप्रसादतः ॥ इति श्रुत्वा मुने

म.क्र.
२८

वर्क्यंसर्वे प्रांजलयः स्थिताः ॥ ३७ ॥ नेमुश्च दंडुवद्भूमौ सर्वे स्वपुरमाययुः ॥ यथावृत्तं
वने जातं सर्वे राज्ञेन्यवेदयन् ॥ ३८ ॥ तेषां राजा वचः श्रुत्वा हर्षितो मानदः सुधीः ॥ व्रतं
चक्रे विधानेन विप्रपूजापरायणः ॥ ३९ ॥ तस्याराज्ञ्याः सुदक्षिण्यागर्भाधानमभूत्त-
दा ॥ पुत्रः सुलक्षणो जातः श्रीगणेशप्रसादतः ॥ ४० ॥ प्रजाः संतोषिताः सर्वानगरे
सर्वमंगलम् ॥ महीजितो ब्राह्मणेभ्यो धनं रत्नादिचंददत् ॥ ४१ ॥ ईदृशो हि प्रभा-
वो यं व्रतस्य पार्थिवोत्तम ॥ करोति यो नरो भक्त्या स सर्वं सुखमाप्नुयात् ॥ ४२ ॥
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र व्रतं कुरु यथाविधि ॥ सर्वा-
न्कामानवाप्नोषि श्रीगणेशप्रसादतः ॥ ४३ ॥ सर्वराज्यमवाप्नोति रिपवः संक्षयं त-
था ॥ युधिष्ठिरनृपश्चेष्टये कुर्वति व्रतोत्तमम् ॥ ४४ ॥ एकांतमानसा ये वै ऋषयः पं-

कथा-
आ.

२८

डितोत्तमाः ॥ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चनिर्विघ्नासंततिर्भवेत् ॥ ४५ ॥ पठनाच्छ्रव-
 णाद्वापिकार्यसिद्धिः प्रजायते ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे आषाढकृष्णचतुर्थीव्रतकथासंपूर्णा ॥ १२
 ॥ ॥ अथाधिमासकृष्णचतुर्थीव्रतकथा ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृण्वंतु कृपयः
 सर्वे कथां पौराणिकीं शुभाम् ॥ गणाधिपव्रतस्यायं प्रभावो वर्णितो यथा ॥ १ ॥ अरण्ये
 वर्तमानास्ते पांडुपुत्राद्विजोत्तमाः ॥ सर्वे धर्मसुशीलाश्च सर्वे कृष्णपरायणाः ॥ २ ॥ ए-
 कदा तु गृहे तेषां श्रीव्यासो मुनिपुंगवः ॥ आगतः स्वेच्छया चारीतं दृष्ट्वा मुनिसत्तमम् ॥
 ३ ॥ सह मोक्षाय ते सर्वे कृतप्रांजलयः स्थिताः ॥ धन्यावयं गृहं धन्यं भवतो दर्शनेन च ॥
 ४ ॥ अद्य मे सफलं जन्म भवदागमकारणात् ॥ अद्य मे सफलं सर्वदर्शनात्क्लेशनाशन-
 म् ॥ ५ ॥ महतां कृपयागेहे स्वागतं वनवासिनाम् ॥ आत्मानं साधु मन्येऽहं राज्यं भ्र-

ग.ब्र.
२९

ष्टंपराङ्मुखम् ॥ ६ ॥ इतिभीमादयः सर्वे नमस्कृत्याग्रतः स्थिताः ॥ पादार्घ्यमास
नंदत्वादौ पदी प्रणतांजलिः ॥ ७ ॥ राज्यभोगान्यथायोग्याकर्षितावनवासिनी ॥ किं
कर्तव्यं मया चाद्य उपायं कष्टनाशनम् ॥ ८ ॥ येन पराजिताः सर्वे रिपवो यांति सत्वरम् ॥ इ
त्यक्तवन्तराजानंदुष्टसंकष्टनाशनम् ॥ ९ ॥ उवाच रूपया व्यासो सर्वज्ञं पार्थिवं तदा ॥ ना-
स्ति भूमंडले राजा त्वत्समो धर्मतत्परः ॥ १० ॥ कथयामि ब्रतं ते न दुःखसंकष्टनाशनम् ॥
शुभदं फलदं दिव्यं भुवि सर्वार्थसाधनम् ॥ ११ ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धन-
म् ॥ इति हासं प्रवक्ष्यामि शृणु पार्थ पुरातनम् ॥ १२ ॥ आसीत् पुरा कृतयुगे चंद्रसेनो म-
हीपतिः ॥ स भार्यो दीक्षितो धीमान् सुहृद्भिः परिवारितः ॥ १३ ॥ स्वजनैर्वधुभिश्चैव
तत्पुत्रैः सह संयुतः ॥ तस्य प्रिया च सौभाग्यासली गुणवती च सा ॥ १४ ॥ नाम्ना रत्नाव-

कथा.
अ.

२९

लीराजन्पतिव्रतपरायणा ॥ तयोः परस्परं प्रीतिरभवन्मुनिसंमता ॥ १५ ॥
 कदाचिद्दैवयोगेन हृतं राज्यं च शत्रुभिः ॥ कोशो बलं चापहृतं विभ्रष्टो बंधुभिः स
 ह ॥ १६ ॥ रत्नावल्या तया सार्धं निर्गतो भूमिवल्लभः ॥ क्षुधया पीडितो राजा चैकवा
 सास्तृषादिभिः ॥ १७ ॥ इतश्चेतश्च विचरत्तया सार्धं महीपतिः ॥ एकाकी वनमा
 साद्य तया सार्धं युधिष्ठिर ॥ १८ ॥ सूर्यास्तं च ततो जातमरणयेक्षु च तृषादितः ॥ व्याघ्रै
 श्च चक्रवाकैश्च बककोकिलसारैः ॥ १९ ॥ कंटकैः क्लेशिताराजीवनं दृष्ट्वा भयंकरं
 ॥ तां विलोक्य नृपश्चेष्टो दुःस्वेन क्लेशतां गतः ॥ २० ॥ ततः प्रभातसमये मार्कंडेयं म
 हामुनिम् ॥ दूरात्संददृशे राजा तत्रैव विचरन् वने ॥ २१ ॥ उपगम्य शनैस्तत्र दंडवत्
 पतितो भुवि ॥ तया च भार्यया सार्धं प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥ २२ ॥ कृतांजलिपुटो भू

गम्र
३०

त्वाराराजावचनमब्रवीत् ॥ तपस्विनं मुनिं दातं मार्कंडेयं वने स्थितम् ॥ २३ ॥ ॥
राजोवाच ॥ ॥ दुष्कृतं किं मया पूज्यपूर्वजन्मनियत्कृतम् ॥ तेन कर्मविपाकेन रा-
ज्यलक्ष्मीः परैर्हता ॥ २४ ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्या-
मि यत्कृतं पूर्वजन्मनि ॥ मृगया लुब्धको भूत्वा गतस्तद्गहनं वनम् ॥ २५ ॥ मृगशार्दू-
लशशकान् हन्यमानो वने तदा ॥ तस्यां रात्रौ भ्रमन् राजंश्चतुर्थीमधिमासिकाम् ॥
२६ ॥ तस्मिन् वने महारम्यं सरस्तत्रैव दृष्टवान् ॥ तत्तीरे नागकन्यानां समूहं रक्तवास-
साम् ॥ २७ ॥ गणेशं पूजयंतीनां दृष्ट्वा तत्रैव विस्मितः ॥ उपगम्य शनैस्तत्रापू-
ज्यथाविधि ॥ २८ ॥ स्वर्गदेव्यो यथा पूज्यो वक्तव्यः श्रीगणाधिपः ॥ अहं पूजां क-
रिष्यामि प्रभावं ब्रूत शोभनाः ॥ २९ ॥ ॥ नागकन्या उचुः ॥ ॥ संपूजय

कथा.
अ.

३०

गणेशं त्वंसर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ शांतिदं पुष्टिदं नित्यं संततिं सुखसंपदः ॥ ३० ॥
 ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ कस्मिन् मासे दिने कस्मिन् पूजनी योगणाधिपः ॥ किं
 वादानं कथं पूज्यो यूयं वदत मे पुनः ॥ ३१ ॥ ॥ नागकन्या ऊचुः ॥ ॥ अ
 धिमास्यसिते पक्षे चतुर्थ्यां च विधूदये ॥ पूजनीयो विधानेन विप्रहानृपसत्तम ॥
 ३२ ॥ यथा चोत्पद्यते शक्तिर्भक्तिभावेन चार्चयेत् ॥ पंचामृतेन च स्वायाद्रक्तपुष्पैः
 प्रपूजयेत् ॥ ३३ ॥ गंधधूपैश्च नैवेद्यदूर्वायुग्मैः सुवासितैः ॥ मोदकान् पंचदशका
 न् घृतशर्करया युतान् ॥ ३४ ॥ कृत्वा पंचगणेशाय पंचविप्राय दापयेत् ॥ कुमार्यै वि
 टकान् दत्वा स्वयंपश्न्यात्तु भोजयेत् ॥ ३५ ॥ सर्वपिस्करणैर्युक्तं गणेशः प्रीयतामि
 ति ॥ ततः पौराणिकं श्रुत्वा इतिहासकथामिमाम् ॥ ३६ ॥ सर्वकामान् लभेत्सिद्धि-

ग.ब्र.
३१

मेवंपूज्योगणाधिपः ॥ श्रुत्वातासां वचो राजानमस्कृत्य पुनः पुनः ॥ ३७ ॥ गृ
हीतं तत्र राज्ञा च व्रतं संकष्टनाशनम् ॥ निर्जगाम सरस्तीराज्जात्वा देवगणा
धिपम् ॥ ३८ ॥ तत्प्रभावेण संतुष्टो गणेशः सिद्धिदायकः ॥ अभवद्धनधान्यादि
पुत्रदारादिकं बहु ॥ ३९ ॥ रत्नहारेः सुवर्णेश्च गोगजैः पूरितं गृहम् ॥ कस्मिं
श्चित्समये त्वंच धनांधो विस्मृतो व्रतं ॥ ४० ॥ ततः प्राप्तं हि पंचत्वं त्वया पूर्वहि
जन्मनि ॥ तत्प्रभावाद्वाजकुलेन वंजन्माभवत्पुनः ॥ ४१ ॥ सुहृमित्रप्रियायु
क्तं संप्राप्तं विमलं वपुः ॥ व्रतभंगप्रभावेण पुनस्त्वमीदृशो भवः ॥ ४२ ॥ ॥
राजोवाच ॥ ॥ किं कर्तव्यं मया ब्रह्मन् धुना दुःखनाशनम् ॥ यथोपायेन सं
विभ्राः क्लेशाः शान्तिमुपागताः ॥ ४३ ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ॥ यथा

कथा.
अ.

३१

पूर्वविधानेन संपूज्यो ऽत्र गणेश्वरः ॥ संकष्टनाशनं चैव व्रतं कुरु तथानृप ॥
 ४४ ॥ राज्यं नृपत्वं संप्राप्तः पुनः प्रीते गजानने ॥ तस्मात्त्वं पूज्यगणपं स्वयं क्लृ
 शोपशान्तये ॥ ४५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ मार्कण्डेय वचः श्रुत्वा
 प्रणिपत्य ययौ गृहम् ॥ सभार्यया व्रतं चक्रे भक्तियुक्तो यथाविधि ॥ ४६ ॥ रिप
 वः संक्षयं यातानघं राज्यं चलब्धवान् ॥ सर्वकामो भवेत्सिद्धिर्गणेशस्य प्रसादतः
 ॥ ४७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इति व्यास वचः श्रुत्वा पांडुपुत्रो युधि-
 श्ठिरः ॥ कृतांजलिर्बभाषे दं श्रीव्यासं नृपसत्तमः ॥ ४८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच
 ॥ ॥ व्रतस्यास्य विधिं ब्रूहि कृपया कष्टनाशनम् ॥ किं नाम भोजनं किंच क
 थं पूज्यो गणेश्वरः ॥ ४९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ राजन् कृष्ण च

गम्र
३२

तुर्थ्याच पूजनीयोगणाधिपः ॥ पंचामृतैः कृतंस्नानं षोडशैरुपचारकैः ॥ ५० ॥
 ॥ स्तैः करवीरपुष्पैर्नैवेद्यैर्मोदकादिभिः ॥ रक्तपुष्पाक्षतैर्दूर्वैरेभिर्नामपदैः
 पृथक् ॥ ५१ ॥ विश्वप्रियायेत्याचमनंस्नानंचब्रह्मचारिणे ॥ वरुंगणेश्वराये
 तिपुष्टिदायेतिचंदनं ॥ ५२ ॥ विनायकायपुष्पाणि धूपंचोमासुतायच ॥ दीपं
 रुद्रप्रियायेतिनैवेद्यंधिघ्ननाशिने ॥ ५३ ॥ तांबूलं फलदायेतिफलंसंकष्टना-
 शिने ॥ ततःसंप्रार्थयेद्देवंविघ्नेशंचगणाधिपम् ॥ ५४ ॥ संसारपीडाव्यथि
 तंभयातंक्लेशान्वितंमांसुमुखप्रसीद ॥ त्रायस्वमांदुःखदरिद्रनाशननमोनमो
 विघ्नविनाशनाथ ॥ ५५ ॥ पुष्पांजल्यामिमंमंत्रंचद्रायार्घ्यंप्रदापयेत् ॥ क्षी
 रांभोधिसमुद्भूतद्विजराजकुल्लाधिप ॥ ५६ ॥ रोहिण्यासहितश्रृंगद्रगृहाणा

कथा.
अ.

३२

र्घ्येनमोस्तुते ॥ ब्राह्मणेभोजनंदत्वा मोदकान्दक्षिणान्वितान् ॥ ५७ ॥ पश्चात्स्वयंतुमुंजी
 तदेव ब्राह्मणशेषतः ॥ भूमिशायी जितक्रोधो लोभदंभविवर्जितः ॥ ५८ ॥ प्रतिमासं युतः
 कुर्याद्भृतं हेरं बतुष्टये ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनम् ॥ ५९ ॥ कुमारी शुभ
 भर्तारं पतिना सह मोदते ॥ विधवानुयदा कुर्यात्सौभाग्यं परजन्मनि ॥ ६० ॥ पुत्रार्थी लभ-
 ते पुत्रान् रोगी रोगादिमुच्यते ॥ भीतो भयादिमुच्येत बद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ ६१ ॥ व्यास उवाच ॥
 एवं त्वमपि राजेन्द्र व्रतं संकष्टनाशनम् ॥ कृत्वा प्राप्नोषि स्वराज्यं गणेशस्य प्रसादतः ॥ -
 ॥ ६२ ॥ पठति चैव ये भक्त्या कथां पौराणिकीं शुभाम् ॥ प्राप्नुवंति परां सिद्धिं सुखं संप-
 तिमुच्चकैः ॥ ६३ ॥ इत्येतत्कथितं सर्वं यथा पृष्टं नृपोत्तम ॥ संकष्टनाशनं नाम व्रतं स-
 र्वार्थसाधकम् ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे व्यासयुधिष्ठिरसंवादे अ-

ग.घ.

धिकमासकृष्णागणेशचतुर्थीव्रतकथासंपूर्णा ॥

॥ श्रीसंकष्टनाशनगजा-

कथा.

ननार्पणमस्तु ॥

॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥

॥ शक्तसंभवतु ॥

इदं पुस्तकं मोहमय्यारव्य राजधान्यां श्रीकृष्णादासात्मज गंगाविष्णुना श्री-
वेङ्कटेश्वर शिलायंत्रे अंकितम्. संवत् १९४० शालिवाहनशकाब्दाः १८०५

इस यंत्रालयमें सुंबईके छापेके सबग्रंथ (श्रीमद्भारतभागवत रामायणादि बडे श्रीर
छोटे ग्रंथ) यथार्थ दामसे मिलेंगे. जिन् महाशयोंको पत्र भेजना होय उन्होने शास्त्री
अक्षरमें स्पष्ट लिखके ठिकाणा-पत्ता- नाम-गाम-जिल्हा सहित लिखके भेजना. दाम
चाहिये तो पहले अथवा पुस्तकपोहंचेपर डांकखानेमे देना

बतराजका पुस्तक अच्छा जाड़ा कागदका, सुशोभित सांचा का, टाईपके उपर अपनेका काम चला है. और 'पूजापूंकज भास्कर' यह अति उत्तम ग्रंथ सब लोगोंके हितार्थ - श्री महाराजा परम उदार श्री मैथिलाधिपति (दरभंगाके) इन्होंने शास्त्री द्वारा अनेक ग्रंथोंका प्रमाणसें बणवायके तयार किया है सो भी छपके तयार होता है. एक महिनेसे बाहेर पड़ेगा. और यह श्री वेंकटेश्वरछापखानेमें जाड़े कागद, बड़ा अक्षर और अच्छी शार्ईसें ग्रंथ छपजाते हैं. टाईप और शिलाक्षर दोनो हैं.

पत्ता इस मुजब लिखना - श्री मुंबईमें, मुंबादेवी बजारमें, मेहेरवानकी चालीमें श्री वेंकटेश्वरछापखानेमें श्री गंगाविष्णु श्रीकृष्णादास बजाज के पास पहुंचे.

